

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **42**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Avondvergadering

van 30 juni 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX	
– 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	5
Artikelsgewijze bespreking	17
ONTWERP VAN DECREET betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking	
– 547 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	25
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Martens en Ludwig Caluwé, mevrouw Liesbeth Homans, de heren Patrick Janssens en Dirk de Kort en mevrouw Sophie De Wit houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman	
– 477 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	27
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Michèle Hostekint en Liesbeth Homans, de heren Dirk de Kort, Bart Martens, Eric Van Rompuy en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid	
– 542 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	38
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven	
– 573 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
VERZOEKSCHRIFT over het voorstel van decreet van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven	
– 31 (2009-2010)	
Algemene bespreking	38
Artikelsgewijze bespreking	42
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans en Veerle Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging	
– 352 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	42

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Michèle Hostekint, Griet Smaers en Lies Jans betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders – 390 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	44
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Frank Creyelman en Filip Dewinter en de dames Marijke Dillen en Katleen Martens betreffende de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van het bezoek van koning Albert II aan de Democratische Republiek Congo (DRC) ter gelegenheid van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid – 601 (2009-2010) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	45
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3 Hoofdelijke stemming	46
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6 Aangehouden stemmings	47
Hoofdelijke stemming	49
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 – 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16 Hoofdelijke stemming	49
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn – 417 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	50
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en het Sultanaat Oman, anderzijds, inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen, ondertekend in Masqat op 16 december 2008 – 510 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	50
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Staat Qatar inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Doha op 6 november 2007 – 511 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	51
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX – 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5 Aangehouden stemmings	51
Hoofdelijke stemming	51

ONTWERP VAN DECREET betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking – 547 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	52
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Martens en Ludwig Caluwé, mevrouw Liesbeth Homans, de heren Patrick Janssens en Dirk de Kort en mevrouw Sophie De Wit houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 477 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	52
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Michèle Hostekint en Liesbeth Homans, de heren Dirk de Kort, Bart Martens, Eric Van Rompuy en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid – 542 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4 Aangehouden stemmen Hoofdelijke stemming	53 53
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven – 573 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans en Veerle Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging – 352 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Michèle Hostekint, Griet Smaers en Lies Jans betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders – 390 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	55
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	58
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	58

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 18.50 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigungen zijn ingekomen van de volgende leden:

Karlos Callens, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borcht: familieverplichtingen;

Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX – 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, collega's, ik wil de verslaggever bedanken voor het uitvoerige verslag, waarin toch wel werd weergegeven welke elementen in de commissie sterk aan bod zijn gekomen. Het klopt dat het vooral om technische aanpassingen gaat aan bestaande decreten. Ik wil enkel bij een vijftal punten stilstaan die voor onze fractie van belang zijn.

We hebben een opmerking gemaakt over het tijdstip waarop we dit ontwerp moeten behandelen. De minister heeft inderdaad inspanningen geleverd om zo vroeg mogelijk met het ontwerp naar het parlement te komen. We hopen dat het volgend jaar nog een week vroeger kan. Dan zitten we perfect op schema.

Minister, u hebt ook gezegd dat het onderwijsveld tijdig geïnformeerd zal zijn over datgene wat decretaal nog zal worden beslist. Dat betekent dan dat ook de uitvoeringsbesluiten klaar zijn, zodat dat in orde is. We stellen immers vast dat er dit jaar geen ronde van Vlaanderen werd georganiseerd om het onderwijsveld te informeren. We vragen dan ook uitdrukkelijk of het klopt dat het veld tijdig is geïnformeerd over de wijzigingen die voor de betrokkenen worden doorgevoerd voor 1 september.

Een volgend punt betreft de taalproef. In dit ontwerp hebben we een wijziging voorgesteld aan het decreet met betrekking tot de taalproef. We blijven natuurlijk wel met een aantal bezorgdheden, bekommernissen en vraagtekens zitten. We hopen dan ook echt dat u de evaluatie van de toepassing in september zeer ernstig neemt, en dat u ook bereid bent om wijzigingen door te voeren in de toekomst indien de evaluatie aantoonde dat een aantal elementen best worden bijgestuurd. Het gaat niet alleen om de taalproef op zich, want daar is het goed om te kijken wat het instrument ons vertelt en of het een goed instrument is.

Wat de toepassing betreft, blijven we toch wel achter met een wrang gevoel over wat we voorstellen aan die kinderen die niet lukken. We bieden geen aangepast traject aan. Vorige week nog hebben we de discussie gevoerd over ongekwalificeerde uitstroom. Bij een interpellatie van een collega in de commissievergadering morgen zullen we daar nog op terugkomen. Daar wordt heel sterk aangetoond dat het zittenblijven, het overdoen van een jaar zeer ongunstige effecten heeft en kan leiden tot ongekwalificeerde uitstroom. We moeten voorkomen dat we daarmee een aanzet geven in de kleuterklas.

Onze fractie heeft sterk de vraag om de toepassing hiervan ernstig te evalueren en te bekijken op welke manier we daar in de toekomst het best mee omgaan, zeker voor wat betreft de aangepaste trajecten voor kinderen die onvoldoende taalrijp zijn om te starten in een eerste leerjaar.

Een volgend aspect dat in de bespreking in de commissie aan bod is gekomen en waar ik nog even de aandacht op wil vestigen, is de bespreking van het artikel met betrekking tot een oprichtingsstop voor type 7. Mevrouw Vanderpoorten vroeg naar de stand van zaken in het dossier leerzorg. Minister, u hebt toen weergegeven wat die stand van zaken was. U hebt gezegd dat men bezig is in werkgroepen om te bekijken op welke manier men dat kader decretaal kan voorbereiden en hoe we andere elementen die belangrijk zijn in heel dat dossier, kunnen regelen. U hebt ook aangegeven welke werkgroepen dat precies zijn. Wij willen beklemtonen dat het belangrijk is om met alle partners die betrokken zijn bij dat dossier, rond de tafel te gaan zitten. Het is immers een belangrijk dossier met ernstige consequenties, net voor de kinderen die de meeste zorg nodig hebben. Vandaar onze vraag om met alle betrokken partners samen te werken.

U hebt zelf aangegeven dat het element draagkracht heel belangrijk is, maar dat u ook veronderstelt dat de huidige oefening van de draagkrachtentoetsing met het VN-verdrag niet positief zal zijn. Wij willen de bekommernis uiten om voldoende aandacht te schenken aan draagkracht. Dat zal een belangrijke rol spelen in het al dan niet lukken van dit dossier, naast het voorzien in voldoende omkadering, wat daarmee samenhangt, alsook de competentieontwikkeling en de fasering die u zult uitwerken. Wij kijken uit naar de stappen die u zult zetten en de resultaten van de voorbereiding. Ik verwacht dat we dat volgend werkjaar in het parlement zullen kunnen opvolgen. Toch willen wij vandaag reeds onze bekommernis daarover uiten. We hebben dat vorige legislatuur ook gedaan. We willen het opnieuw doen omdat het een punt van aandacht is.

Een vierde punt betreft het capaciteitsprobleem. Wij hebben daartoe een amendement voorgesteld en uiteraard mee goedgekeurd. We hebben in de commissie bij de bespreking van de capaciteitsproblematiek en het dossier dat u hebt voorgesteld, onze bezorgdheid geuit over de spreiding van de uitbreiding tussen de verschillende netten waarbij we moeten vaststellen dat niet iedereen op dit moment op eenzelfde manier mee is. Wij hebben gesteld dat vooral voor wat het vrij onderwijs betreft, ze met heel wat vraagtekens zitten vooraleer ze kunnen meestappen in de oplossingen voor de capaciteitsproblematiek. Is er ondertussen antwoord gegeven op de vragen die ze reeds langer hadden? Ze waren aan het wachten op een antwoord, wat een rol heeft gespeeld om mee te kunnen participeren. Hoe is de stand van zaken hier?

Onze bekommernis met betrekking tot de gelijke spreiding blijft, alsook met betrekking tot de goedkeuring van de dossiers tegen september. Vandaag is het einde van het schooljaar. De meeste mensen die actief zijn in het onderwijs zullen een van de volgende dagen hun activiteiten stilleggen. 1 september zal er snel zijn. Zijn we klaar om de problemen die zich zullen stellen op het vlak van capaciteit, op te vangen? Zijn de dossiers goedgekeurd?

Een belangrijk element daarbij is natuurlijk de vraag hoe u zult omgaan met de dossiers die zich aandienen, vooral wat de gebruikte capaciteit betreft. Het kan niet de bedoeling zijn de bestaande capaciteit niet ten volle te benutten alvorens nieuwe dossiers worden goedgekeurd. Indien er nieuwe dossiers zijn en er nieuwe scholen worden opgericht, kan het al evenmin de

bedoeling zijn dat ook daar de capaciteit onderbenut is. Neemt u dat mee in overweging bij uw overwegingen over het goedkeuren van de dossiers?

In de commissiebesprekingen hebben we ook stilgestaan bij de programmatiestop in het secundair onderwijs. We stellen een positieve wijziging voor. We willen de aanvraagdatum vervroegen, zodat scholen veel sneller duidelijkheid kunnen hebben over hun situatie, zodat ze weten of ze al dan niet kunnen programmeren. We hebben ook een vraag gesteld met betrekking tot de dossiers die voorliggen – voorlagen, want ondertussen is er veel gebeurd. U hebt toen in de commissie geen antwoord gegeven op onze vragen, omdat u de beslissing van de Vlaamse Regering wou afwachten.

Ondertussen heeft de regering beslist op welke aanvragen tot afwijking u zou ingaan en op welke niet. Ik stel vast dat in dat verband wordt afgeweken van de afspraak die we hadden naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. We hebben toen immers gevraagd of het zinvol was om, in het kader van een hervorming van het secundair onderwijs, de programmatiestop ook toe te passen voor de systemen van deeltijds leren en werken. Die zijn immers eigenlijk niet betrokken bij dit dossier, want we hebben ter zake pas vorige legislatuur een nieuw decreet goedgekeurd. Bij de begrotingsbesprekingen is duidelijk gesteld dat die systemen inderdaad niet vallen onder de hervorming van het secundair onderwijs. Voor die systemen is het immers belangrijk snel in te spelen op de vragen van de arbeidsmarkt. Er zijn op dat vlak een aantal dossiers ingediend. Ik stel vast dat toch niet is ingegaan op de vraag dat bij die systemen zou worden afgeweken van die programmatiestop.

Daarom stel ik vandaag opnieuw de vraag hoe het komt dat toch niet is ingegaan op die vraag tot afwijking. Ik denk dat u vandaag wel kunt antwoorden op die vraag: de beslissing is immers genomen. Het gaat specifiek over leren en werken en het gaat over dossiers waarbij er wel degelijk sprake is van een duidelijke vraag vanwege de arbeidsmarkt. Ik vind het toch wel heel belangrijk om daarbij wat duiding te krijgen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, geachte leden, zoals elk jaar worden we net voor de zomervakantie geconfronteerd met het feit dat we een aantal zaken die noodzakelijk zijn voor de scholen en liefst vanaf 1 september worden ingevoerd, moeten goedkeuren in de commissie en in de plenaire vergadering. Minister, uw voorganger had er een gewoonte van gemaakt die ontwerpen van reparatiedecreet laattijdig in te dienen. Wij hadden gehoopt dat u hem niet zou volgen en hebben u het voordeel van de twijfel gegeven. Het is tenslotte uw eerste jaar als minister van Onderwijs. Daarom zijn we akkoord gegaan met een vervroegde toelichting in de commissie, maar we hebben duidelijk gesteld dat dit voor ons geen precedent kon zijn. U hebt in de commissie gevraagd de reflectietermijn weg te stemmen. Hoewel de meerderheid het quorum niet had bereikt – er is immers een tweederdemeerderheid nodig – hebben we die reflectietermijn niet gevraagd. We hebben dat vooral gedaan uit respect voor de schooldirecties, die alles snel moeten kunnen regelen.

De grote hoeveelheid amendementen op dit ontwerp van decreet baart ons ook zorgen. Het is bijna een decreet in een decreet. Amendementen ontsnappen wel aan de controle van, bijvoorbeeld, de Raad van State. De Raad van State had toch wel een aantal opmerkingen. Hij vond dat er sprake was van te veel retroactiviteit en een gebrek aan rechtszekerheid, en had ook opmerkingen over het legaliteitsprincipe, een te ruime delegering aan de regering enzovoort.

Amendementen krijgen deze controle niet meer. Ze ontsnappen ook aan het formele overleg.

Ook de capaciteitsproblematiek wordt geregeld via een amendement. We zijn blij dat het geregeld is, maar u had zelf gezegd dat het in het decreet zelf zou zijn opgelost. Toch is het in een amendement gebeurd.

Wij vrezen dat u het voorbeeld van uw voorganger toch zult volgen want ook hij stuurde wijzigingen al naar de scholen vooraleer over het decreet werd gestemd in het parlement. Vorige week vrijdag kregen wij een e-mail van Lerarendirect met als titel: 'Extra editie: wat is nieuw op 1 september?' En daaronder stond alles wat in het decreet staat waarover we vandaag nog moeten stemmen. De verslaggever zelf vindt dat een verbetering. Wij vinden dat dit getuigt van minachting voor het parlement.

Voor wat de inhoud betreft, zal ik maar een aantal opmerkingen geven. Met het overgrote gedeelte gaan wij akkoord. De meeste zaken zijn noodzakelijk en/of een goede zaak. Daarom zullen wij niet tegenstemmen. Bij een aantal zaken hebben wij opmerkingen. Ik zal niet alle opmerkingen van mevrouw Helsen herhalen want bij de meeste punten hebben wij dezelfde kritiek. Ik som er toch een paar op.

De verlenging van experimentele aanmeldingsprocedures is op zich een goede zaak want heel wat scholen zullen dit gebruiken om buurtkinderen voorrang te geven. Wij wensen dit echter beperkt te zien tot lopende projecten. Minister, u hebt in de commissie duidelijk gesteld dat deze projecten uitgebreid konden worden. Ook de verslaggever heeft daarnaar verwezen – ik heb haar trouwens vergeten te bedanken voor het uitvoerige en goede verslag. Wij konden daar niet mee akkoord gaan. Vooral niet omdat wij vinden dat er eerst een grondige evaluatie van dit project moet gebeuren.

Een tweede opmerking betreft het tweede OKAN-jaar (onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers). Op zich is dat niet echt een probleem. Alleen vinden wij dat eerst moet worden nagegaan waarom één jaar niet volstaat. De taak om Nederlands te leren kan niet enkel bij de school gelegd worden, ook de thuisomgeving moet meewerken. Daar ligt vaak het grote probleem: Nederlands is enkel een schooltaal en wordt daarbuiten helemaal niet gestimuleerd.

De mogelijkheid tot afwijking van het leertraject is op zich een mooie zaak, zeker voor leerlingen, maar wij hebben toch wel vragen bij een eventuele extra belasting voor de klassenraad. Het invoeren van de maatregel zonder een degelijke evaluatie en slechts voor één jaar en niet verplicht vinden wij een eigenaardige werkwijze.

Met betrekking tot de bijkomende financiële ondersteuning van technisch en beroepsonderwijs vragen wij ons af of de nodige middelen wel zullen volgen. Wij hebben ook vragen bij de machtiging aan de Vlaamse Regering om de lijst op te stellen, want zullen alle actoren hierin gekend worden? Er waren ook opmerkingen van de sociale partners. Zij hebben vragen bij de budgettaire ruimte. Wij hebben al herhaaldelijk gesteld dat dit structureel moet zijn en niet enkel bij budgettaire ruimte.

De verlenging van tijdelijke projecten is een goede zaak voor een aantal projecten. Toch vinden wij: niet voor allemaal. Sommige projecten krijgen keer op keer een negatieve evaluatie. Bovendien krijgt de Vlaamse Regering machtiging om oorspronkelijke voorwaarden voor die projecten te wijzigen. Projecten moeten, ondanks negatieve evaluaties, koste wat het kost worden voortgezet. Bovendien worden spelregels in de loop van het spel gewijzigd. Dit roept bij ons heel wat vragen op.

Een volgende opmerking gaat over artikel VIII.8, in verband met de leertijd. SYNTRA is van mening dat het GOK-I toepassen op leertijd een nutteloze maar zware bijkomende administratieve last betekent voor SYNTRA. En toch wordt met die opmerking geen rekening gehouden. Zij hebben dezelfde opmerking in verband met de bevoegdheden van het lokaal overlegplatform (LOP). Voor SYNTRA en leertijd zijn dit vrij zinloze opdrachten. Waarom moet het hier toch ingevoerd worden? Dit lijkt ons een blind volgen van GOK-doelstellingen zonder dat het hier nuttig is.

Een allerlaatste bijkomende opmerking, minister. Wij vinden dat u de kans mist om de fout van uw voorganger recht te zetten en opnieuw punten voor zorgbeleid toe te kennen aan scholen die geen deel uitmaken van schoolgemeenschappen. Toetreding tot de

scholengemeenschap is zagezegd vrij, maar wie niet in het verhaaltje meestapt, wordt in feite gestraft.

Minister, om al deze redenen zal onze fractie zich onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, ik wil in de eerste plaats mevrouw Deckx danken voor haar uitgebreid verslag. Dit maakt het ons wat gemakkelijker. Ik zal uiteraard niet alle punten herhalen die zij al naar voren heeft gebracht.

Ik kan me grotendeels vinden in de op een aantal punten veeleer kritische toespraak van mevrouw Helsen. Een aantal door haar aangehaalde onderwerpen moeten zeker van zeer nabij worden opgevolgd. Het gaat dan niet zozeer om de inhoud van het ontwerp van decreet, maar om de gehanteerde werkwijze.

We stellen al jarenlang vast dat een verzameldecreet blijkbaar bij het einde van het schooljaar hoort. Indien het om reparaties, bijsturingen en projectverlengingen gaat, is dat op zich misschien niet zo erg. Het Vlaams Parlement zou die wijzigingen echter tijdig moeten kunnen goedkeuren. De heer De Meyer haalt dit punt overigens jaarlijks aan. Ook dit jaar zijn we daar weer niet in geslaagd.

De minister heeft verklaard dat het ontwerp van decreet op 7 mei 2010 is ingediend. Daar zijn we echter niet veel mee. Het Vlaams Parlement moet het ontwerp van decreet ook nog behandelen. We hebben het pas in de loop van juni 2010 besproken. Vandaag, 30 juni 2010, zullen we het definitief goedkeuren. Dat is natuurlijk veel te laat. De ministers en het Vlaams Parlement moeten ernaar te streven dit veel vroeger af te ronden.

Ik zou er nogmaals voor willen pleiten amendementen tijdig aan de oppositie over te maken. Indien de meerderheid een constructieve oppositie wil, lijkt het me logisch dat ze de oppositie in staat stelt grondig werk te maken van het lezen en het bestuderen van alle amendementen. Als het om tientallen amendementen gaat, vergt dit meer dan enkele uren.

Er is hier terecht al gezegd dat amendementen niet kunnen worden ingediend voor het ontwerp van decreet is ingediend. Nu krijgen parlementsleden soms reacties van middenveldorganisaties op amendementen die ze zelf nog niet hebben ontvangen. Dat is vrij gênant. Het zou in de toekomst moeten worden vermeden. Het is bovendien vrij onrustwekkend dat we de stellige indruk krijgen dat de Vlaamse Regering op deze manier tracht de geëigende kanalen van het formeel overleg en het juridisch advies van de Raad van State te omzeilen.

Afgelopen maandag hebben we een mail van het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG) ontvangen. Volgens deze mail is een amendement in de commissie goedgekeurd, dan met de middenveldorganisaties besproken en vervolgens in de commissie nog gewijzigd. De onderhandelingspartners zijn daar nadien gewoon van in kennis gesteld. Dat is voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers natuurlijk een compleet intransparante werkwijze. Het blijft voor ons heel moeilijk een zicht op de zaak te behouden. Wat hebben de middenveldorganisaties gezegd? Wat is hun standpunt? We kennen hun standpunt over het voorontwerp van decreet. De amendementen zijn echter dikwijls vrij belangrijk.

Wat de inhoud betreft, stellen we vast dat een aantal artikelen betrekking hebben op het behoud van een standstill in afwachting van een aantal aangekondigde belangrijke ontwerpen van decreet over de leerzorg, het deeltijds kunstonderwijs en de hervorming van het secundair onderwijs.

De leerzorg is een zeer gevoelig onderwerp, waar we al lang mee bezig zijn. We moeten op korte termijn duidelijkheid creëren. Dat is belangrijk voor de ouders en de scholen in het gewoon en het buitengewoon onderwijs. In verband met het deeltijds kunstonderwijs is ook al

lang een belangrijke wijziging aangekondigd. De hervorming van het secundair onderwijs is echter nog belangrijker.

Mevrouw Helsen heeft verwezen naar de discussie over de programmatiestop. Ik zal daar morgen een vraag om uitleg over stellen. We zullen dan wel voldoende tijd hebben om dieper op deze problematiek in te gaan.

Ik heb in een aantal kranten, vooral uit het Antwerpse, gelezen dat we dringend aan een nieuw secundair onderwijs toe zijn om de schooluitval te verminderen. Dit onderwerp zal morgen ook aan bod komen. Een van de opdrachten van het secundair onderwijs bestaat eruit de leerlingen vast te houden en te boeien.

Daarom nogmaals ons pleidooi om die hervorming van het secundair onderwijs niet te blijven uitstellen. Ik begrijp wel dat experimenten of proefprojecten nu tijdelijk moeten worden verlengd, maar ik denk dat men dat niet te lang meer mag volhouden.

Ik heb nog twee andere inhoudelijke opmerkingen. Wat de capaciteit van scholen betreft hebben we initiatief genomen en we wachten dat af. We hopen uiteraard in het belang van de leerlingen dat dit lukt. We zullen in september zeker nog de kans krijgen om daarover verder te debatteren.

Een ander element is de taalproef. Ik heb daar ook kritische vragen over gesteld tijdens de commissiebespreking. Er was daarover toen een artikeltje verschenen in Lokaal met nogal wat kritische vragen. Ik krijg vandaag het tijdschriftje van Virbo in handen, en daar staat weer een kritisch artikel over de taalproef in. Ik denk dat we daar zeker nog niet uit zijn en dat we, zoals mevrouw Helsen heeft gezegd, dat heel kritisch moeten blijven opvolgen.

Voor het overige zitten er in het Onderwijsdecreet altijd veel technische bijstuurreparaties en verlengingen – ook heel veel dingen waarmee we wel akkoord kunnen gaan. Om die redenen gaan we ons onthouden. Er zitten zeker pluspunten in, maar vooral door de werkwijze kunnen we dit absoluut niet goedkeuren. Voor Open Vld wordt het dus een onthouding. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, minister, collega's, het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XX dat straks ter stemming voorligt, bevat een groot aantal technische correcties en bijsturingen via amendementen, waarover mijn collega-verslaggever verslag heeft uitgebracht, waarvoor mijn dank.

Het ontwerp van decreet heeft op korte termijn tot doel om de goede werking van het schooljaar 2010-2011 te garanderen. Op langere termijn is het een eerste stap in deze legislatuur om de complexe structuur van het onderwijslandschap efficiënter te maken in het belang van alle betrokkenen, in de eerste plaats leerlingen en studenten. Het motto 'Elk talent telt' is hier van toepassing. Ik ga uiteraard niet opnieuw in op de uitgebreide reeks technische aspecten van het decreet, die voldoende aan bod zijn geweest in de commissie Onderwijs, maar zal daarentegen wel stilstaan bij een aantal mijns inziens belangrijke inhoudelijke en structurele aspecten van het ontwerp van decreet.

De missie van het onderwijsbeleid voor de komende jaren werd in de beleidsnota Onderwijs 2009-2014 kernachtig als volgt verwoord: 'Samen grenzen verleggen voor elk talent'. De missie die de Vlaamse Regering en de minister van Onderwijs zich hebben gesteld, trekt al duidelijke sporen in het voorliggende ontwerp van decreet. 'Elk talent telt' wordt in het hoofdstuk over het secundair onderwijs concreet gemaakt met een tweede onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers om hen betere slaagkansen te garanderen in hun verdere schoolloopbaan. Daarnaast worden in de beroepsgerichte vorming competenties vastgelegd, naast de erkende beroepskwalificaties, om alsnog een erkend diploma te kunnen halen. In tijden van een verhoogde ongekwalficeerde uitstroom van jongeren - morgen hebben we daar in de commissie een discussie over - lijkt het mij een krachtige maatregel om jongeren te

motiveren een diploma te halen en aldus hun kansen op gekwalificeerde tewerkstelling veilig te stellen.

Deze lijn om elk talent kansen te geven, wordt doorgetrokken in het hoger onderwijs met de erkenning van verworven competenties, zonder dat een inschrijving voor de betrokken opleiding vereist is. Zeg maar: een zinvol alternatief voor de klassieke werkstudent.

Dat zijn drie sporen die jongeren een uitweg bieden om een waardige plaats in onze maatschappij te verwerven. Ik hoop dat die eerste beleidsinitiatieven het begin mogen zijn van een hele reeks maatregelen in de komende jaren, om kansarme jongeren een concreet perspectief te bieden op een succesvolle schoolloopbaan.

Een volgende efficiënte ingreep van organisatorische aard is de gecoördineerde samenwerking tussen centra voor volwassenenwerking en centra voor basiseducatie rond NT2, waarbij het streefdoel is om de soms ellenlange wachtlijsten weg te werken en nieuwkomers te laten voldoen aan de opgelegde verplichtingen van het inburgeringstraject. Dat zal mijns inziens een grote psychologische impact hebben op de kandidaten NT2, om niet langer ontmoedigd aan de kant te blijven staan, maar volop gebruik te maken van het aanbod om onze taal en cultuur te leren en vanuit een positieve ingesteldheid te integreren.

Aan de bijzondere situatie van Nederlandstalige kinderen en jongeren in Brussel, die grote moeite hebben om een Nederlandstalige school te vinden, wordt recht gedaan met het eisen van formele bewijzen om aan te tonen dat de thuistaal wel degelijk het Nederlands is. Daarmee wordt een einde gesteld aan de 'flou artistique' van de verklaring op eer van anderstalige ouders. Het optrekken van het percentage voorrangsgerechtigden naar 55 percent zal wellicht ook een gunstig aanzuigeffect kunnen hebben op de groep van anderstalige leerlingen, om zich op een meer spontane wijze in onze taal te leren uitdrukken.

Ik besef uiteraard, minister, dat dit eerder een hoop is dan wel een zekerheid. Maar een toekomstgericht beleid mag, wat mij betreft, in bepaalde mate best wat utopisch zijn in zijn doelstellingen.

De actuele demografische evolutie in een aantal Vlaamse steden, in het bijzonder de grootsteden, creëert het probleem van gebrek aan opvangcapaciteit in het lager onderwijs, en later ook in het secundair onderwijs. Het amendement nummer 1 werd terecht aan het ontwerp van decreet aangebracht, om het grootstedelijke capaciteitsprobleem aan te pakken met het verlagen van de huidige 2 kilometergrens naar 250 meter. Gekoppeld daaraan is de mogelijke hertelling van de leestijden. Het amendement weerspiegelt de grote complexiteit van het capaciteitsprobleem met impact op Onderwijs, Ruimtelijke Ordening en Welzijn. De indieners van het amendement hebben dan ook gemeend de oprichting van een taskforce capaciteitsproblematiek in de schoot van de Vlaamse Regering in het amendement te moeten opnemen, om een grondige evaluatie voor te bereiden. Dat is een daad van goed beleid.

Om spectaculaire kampeertoestanden, wachtrijen en dubbele inschrijvingen te vermijden, werd in 2008 in een experimenteerperiode van twee schooljaren voorzien in het GOK-decreet. Die periode wordt met één schooljaar verlengd, in afwachting van een sluitend structureel kader. Het amendement betreffende de experimenten inzake het inschrijven van leerlingen heeft het ordeningscriterium van afstand ontdebeld in enerzijds afstand van woon- of verblijfplaats van de leerling tot de school, en anderzijds afstand van het werkadres van een van beide ouders tot de school.

Minister, er zijn bezwaren geuit waar we niet naast kunnen kijken. Twee grote steden, Gent en Antwerpen, spreken zich uit tegen deze ontdebelding of verbreding van het afstandscriterium. Ook andere betrokkenen hebben gelijkaardige bezwaren geuit, onder meer de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en het OVSG. De ontdebelding of verbreding van het afstandscriterium kan op zich zinvol zijn, maar past blijkbaar niet in de lokale context van beide steden. Tegen 1 november 2010 worden de evaluatieverslagen van de lokale overlegplatforms ter kennis gebracht van de Vlaamse Regering. Ik druk hierbij de hoop uit

dat u bij de opvolging van deze verslagen ernstig rekening wilt houden met de specifieke grootstedelijke context van beide steden.

Ten slotte, minister, wil ik er de aandacht op vestigen dat het zogenaamde campuscriterium een vlotte doorstroming in het methodeonderwijs ernstig belemmert. Kinderen die bijvoorbeeld hun lager onderwijs in een Freinet- of Steinerschool hebben doorlopen, zouden voorrang moeten krijgen bij een inschrijving in een middelbare school met hetzelfde pedagogisch project. In de realiteit is het immers zo, althans in Gent, dat een Freinetbasisschool niet op dezelfde campus gevestigd is als een Freinetsecundaireschool. Ik vraag u met aandrang dit probleem mee te nemen in de evaluatie van het GOK-decreet.

Ik kom tot mijn conclusie. Met dit ontwerp van decreet is het werk niet af. Er moet nog veel gebeuren. U hebt nog 4 jaar tijd om de strategische en operationele doelen van uw beleidsnota onderwijs 2009-2014 in structurele maatregelen te concretiseren. Minister, u kunt daarbij op de steun van onze fractie rekenen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, eerst en vooral wil ik mevrouw Deckx namens mijn fractie bedanken voor het uitvoerig toelichten van Onderwijsdecreet XX (OD XX). Door haar uitvoerige toelichting zijn een heel aantal elementen aan bod gekomen. OD XX omvat heel wat positieve elementen voor elk onderwijsniveau. Er wordt bijzonder ingezet op 'samen grenzen verleggen voor elk talent': de titel die de beleidsnota Onderwijs voor deze legislatuur kreeg, maar die ook hier relevant is.

Ik wil even stilstaan bij een vijftal elementen die wij belangrijk vinden en waar we de klemtoon op willen leggen. Ten eerste is er de taalproef voor de kleuters. Het betreft een adviserende taalproef voor kleuters die minder dan 220 halve dagen naar het kleuteronderwijs zijn geweest. De proef gaat na of de kinderen voldoende Nederlands kennen om naar de lagere school te gaan en daar een vlotte start kunnen nemen.

Ten tweede worden er ook maatregelen genomen in het kader van de capaciteitsproblematiek in het basisonderwijs. Op korte termijn zijn er nuttige maatregelen genomen maar we moeten dit constant blijven opvolgen en zo nodig bijsturen. De minister gaf onlangs aan dat hij werk wilde maken van een soort permanent kenniscentrum rond capaciteit. Als dat kan worden opgericht binnen de administratie, is dat een zeer interessante optie.

Ten derde is er de herziening van de verklaring op eer dat de thuistaal het Nederlands is. Ik denk dat het bijzonder positief is dat er nu objectieve maatstaven zijn zoals diploma's, getuigschriften en/of andere bewijzen die aantonen hoe het met de kennis van het Nederlands staat. De creatieve verklaringen op eer zijn volledig achterhaald en niet langer toelaatbaar.

Als vierde element is er het optrekken van het percentage voorrangsgerechtigde Nederlandstalige kinderen en jongeren tot minstens 55 percent in Brussel. Natuurlijk staat ons Nederlandstalig onderwijs open voor iedereen, maar we moeten toch een plaats kunnen garanderen voor onze Nederlandstalige kinderen en jongeren. Maar ook de anderstalige kinderen die kiezen voor het Nederlandstalig onderwijs, hebben daar belang bij.

Als laatste voorbeeld vermeld ik graag de mogelijkheid waarin voorzien wordt om een tweede onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers te organiseren, wat toch een stap vooruit is in vergelijking met vroeger. Door in te zetten op Nederlands, vergroten we de kansen van deze jongeren. De evaluatie van dit extra jaar zal uitwijzen of de inrichting van een tweede OKAN-jaar volstaat, maar misschien moeten we een tandje bij durven steken.

Voorzitter, minister, collega's, de aangehaalde punten zijn maar enkele voorbeelden uit het omvangrijke decreet OD XX. Een aantal opgenomen elementen lopen af en/of vragen om een evaluatie. Daarom denken wij dat OD XX niet alleen een belangrijk document is in functie van het komende schooljaar, maar het decreet bevat ook elementen en aanzetten die zeker voor de volgende onderwijsdecreten zeer nuttig kunnen zijn. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, beste collega's, we zijn vandaag 30 juni. Deze dagen zijn voor ouders en voor schoolgaande kinderen dagen van tranen of van vreugde en ze zitten vol van termen zoals A- en B-attesten en clausulering, want dat zijn de termen die nu circuleren in vele huiskamers. Je zou denken dat deze dagen dan ook een goede gelegenheid zijn om OD XX te bespreken, maar eigenlijk is dat niet zo.

Zo kom ik meteen tot mijn eerste opmerkingen op het decreet en ook een van de redenen waarom wij ons zullen onthouden, dat weet u nu al, namelijk de timing van het decreet. Het werd reeds door vorige sprekers opgemerkt: op 28 mei 2003, toen was ik er nog niet, maar toen nam het Vlaams Parlement desondanks de verstandige resolutie aan dat alle decreten die gevolgen hebben op de start van het schooljaar, voor 1 mei in het Vlaams Parlement moeten worden ingediend en dat de besluiten en omzendbrieven voor 25 juni in de scholen aanwezig moeten zijn. Dat is een verstandige regel, een regel van goed bestuur, omdat op die manier de schooldirecties hun maatregelen kunnen nemen om zich aan te passen aan de nieuwe regelgeving.

We zijn 7 jaar later en deze termijn wordt opnieuw niet gehaald. We zijn vandaag 30 juni, de laatste schooldag, en de schooldirecties weten amper of deze maatregelen goedgekeurd zullen worden. Maar natuurlijk hebt u, minister, niet gewacht op het goedkeuren van het decreet, u doet een beetje aan 'government by announcement' door dit nu al naar de scholen te sturen. Praktisch is dat natuurlijk een goede werkwijze, maar politiek gezien is dat natuurlijk een beetje het parlement voor schut zetten, want u herleidt op die manier het parlement tot een goedkeuringsmachine.

Ik sluit me ook aan bij de opmerking van mevrouw Vanderpoorten over de werkwijze in de commissie. Het oorspronkelijke ontwerp werd ingediend op 7 mei, maar in de commissievergadering van 3 juni werden we geconfronteerd met het indienen van 35 amendementen. Die kregen we plots op ons dak, minister, en toen hadden we nog een weekje om ze allemaal te verwerken.

Beste collega's, het gaat in die amendementen niet over peanuts. Zo is een van de belangrijkste punten van wijziging in dit ontwerp van decreet het verminderen van de afstandsregel van 2 kilometer tot 250 meter, toch een serieuze reductie. Dat punt zat in die amendementen, niet in het ontwerp zelf.

Dat is niet voor herhaling vatbaar. De oppositie heeft dat niet gesmaakt. Minister, wij hadden misbruik kunnen maken van de reflectietermijn. We hebben dat niet gedaan omdat de goede werking van het onderwijs in Vlaanderen onze voornaamste zorg is. We wilden dat dit ontwerp van decreet zo snel mogelijk werd goedgekeurd.

We onthouden ons en stemmen niet tegen omdat dit decreet een hele reeks correcte technische aanpassingen doorvoert. Collega's, als u zich de moeite zou getroosten om deze decretale regels door te nemen, zou u zien dat het heel technisch is. Op lange termijn moeten we eens kijken of dat niet kan veranderen. Misschien als de regels voor het onderwijs in een Vlaamse grondwet zouden kunnen worden vastgelegd. We moeten er toch naartoe dat in de decreten de voornaamste beleidslijnen staan en de technische uitwerking in besluiten van de Vlaamse Regering. Dan moeten al die technische regels niet in het Vlaams Parlement worden behandeld en gestemd en kan het zich concentreren op de echte grote beleidsdilemma's in het onderwijs. Dat is een algemene opmerking, die ook regelmatig wordt gemaakt bij reguleringssimpactanalyses. Maar die technische maatregelen moesten nu worden genomen bij decreten en in die zin is dat zeer correct.

Een goede beleidsmaatregel is bijvoorbeeld de afschaffing van de 2 kilometerregel. De minister heeft krachtdadige maatregelen genomen. Hij heeft de koe bij de horens gevat om de problematiek van de capaciteit in het kleuteronderwijs aan te pakken. Dit is daarvan een

decretaal verlengstuk. We zullen de minister angstvallig in de gaten houden en zien of hij zijn belofte waarmaakt om elke kleuter tegen 1 september onderdak te geven.

Een tweede goed punt is de invoering van de mogelijkheid voor scholen tot het verlenen van individuele vrijstellingen van bepaalde studieonderdelen in het kader van de actie ‘Accent op talent’. Dat leidt tot meer efficiëntie en effectieve tijdsbesteding.

Ik vind het ook goed dat de Vlaamse Regering kan voorzien in bijkomende financiering voor technisch en beroepsonderwijs voor opleidingen voor knelpuntberoepen, waardoor een aansturingselement wordt ingevoerd. Zo kan het onderwijs beter worden afgestemd op de arbeidsmarkt. Dat is een van de zorgen van onze fractie.

Er zijn ook negatieve punten. Ik zal hier niet overgaan tot detailkritiek. In de commissie is daar heel uitgebreid over gediscussieerd, getuige daarvan het uitstekende verslag van mevrouw Deckx. Ik geef wel enkele algemene opmerkingen.

Ik heb het moeilijk met de verlenging van een aantal tijdelijke projecten. De technische term daarvoor is ‘genadejaren’. Ofwel zeg je dat die definitief stoppen, ofwel bouw je een permanentie in. Afschaffen maar een genadejaar inbouwen, vind ik geen goede techniek. Men speelt een beetje met de mensen die in die projecten zitten.

Collega’s, de samenwerking met het zo geprezen middenveld, namelijk met de SERV, heeft gefaald. De SERV ging competentieprofielen ontwikkelen voor het hoger beroepsonderwijs. Er is dus geprobeerd om het middenveld in te schakelen, maar dat is om allerlei redenen niet gelukt, waardoor dat door het ministerie zelf in handen is genomen. We moeten ons er eens over bezinnen of die samenwerking met het middenveld niet kan worden geoptimaliseerd. Op zich vinden we dat een goede aanpak. Het is jammer dat het hier is mislukt.

Voorziening in extra leraaruren als stimulans voor scholengemeenschappen wordt ook vermeld. Wij vinden dat een pleister op de wonde. Ik zou liever zien dat die middelen gewoon worden besteed aan een verhoging van het aantal leraren.

Wat ten slotte de experimenten inzake de aanmelding betreft, deel ik de kritiek die door mevrouw Meuleman werd geuit. Het zou beter zijn de bestaande toestand te behouden en geen uitbreiding na te streven en in de loop van het jaar deze aanmeldingprocedure aan een grondige evaluatie te onderwerpen, zoals het hele GOK-decreet moet worden herbekeken. We zullen dan ook het amendement van Groen! goedkeuren.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Er is al heel veel gezegd. Ik zal niet alles herhalen. Ik deel de verontwaardiging dat deze manier van werken absoluut niet aanvaardbaar is. Er is een decreet en een hele tijd erna verschijnt er een boek vol met amendementen, dat bijna even dik is als het decreet zelf. Bovendien gaat het om amendementen die niet zuiver technisch zijn, maar ook inhoudelijk ingrijpend. Ze zijn aan een formeel overleg ontsnapt.

Een van de amendementen betreft de regeling van het inschrijvingsbeleid. Het is al gezegd. Op het moment van de bespreking, toen we het amendement een week in ons bezit hadden, was het middenveld nog niet op de hoogte van wat op het spel stond. De reacties zijn nadien overvloedig binnengekomen. Ik noem organisaties die het absoluut oneens zijn met het inschrijvingsbeleid dat het volgend jaar geldt: de Vlor, het OVSG, het Minderhedenforum, de Federatie Marokkaanse Verenigingen en allerhande schoolraden en lokale overlegplatformen (LOP’s). Ze hebben me gecontacteerd en zijn verontwaardigd. Ze willen dit amendement niet goedgekeurd zien.

Ze hebben me aangeschreven. De minister had beloofd – en dat is zo genoteerd in het tijdschrift GO Magazine – dat er geen uitbreiding en geen aanscherping van dat inschrijvingsbeleid zou komen en dat hij de evaluatie zou afwachten alvorens een gedragen regeling voor dat inschrijvingsbeleid te treffen. Dat wordt nu helemaal onderuitgehaald. Dat

is voor ons absoluut onaanvaardbaar. De manier van werken is onaanvaardbaar, maar ook de criteria die in het amendement worden voorgesteld, zijn voor ons onaanvaardbaar.

Vooreerst is er de chronologie. Wie eerst komt, eerst maalt. We hebben gezien wat dat teweegebrengt. Niet alleen waren er veel technische moeilijkheden omdat iedereen op hetzelfde moment wou inschrijven, waardoor het systeem is gecrasht. We hebben het hier al uitgebreid over gehad. De sociaal sterkere met goede computerskills wordt hierdoor bevoordeeld, terwijl de sociaal zwakkere er het slachtoffer van is.

Ook het campuscriterium is onaanvaardbaar. Als men naar de basisschool gaat, krijgt men voorrang voor de secundaire school die aan de basisschool verbonden is.

Ook de nabijheid van de werkplek van een van de ouders wordt als criterium ingevoerd. Dat druist in tegen het principe van de buurtschool of de brede school. Dat vinden wij niet aanvaardbaar. Het amendement kan voor ons en de verenigingen die ik heb opgenoemd, absoluut niet.

Ik heb alsnog een amendement ingediend dat dit amendement wijzigt en ons terugbrengt naar de vroegere toestand. Er staat in de evaluatie in het voorjaar af te wachten om zo tot een gedragen oplossing te komen.

Ik roep de collega's hier op – ik heb collega's gehoord die het met mij eens zijn – om mijn amendement goed te keuren en de procedure een jaar te verlengen en de evaluatie af te wachten om tot een degelijke en gedragen en goede oplossing te komen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik heb enkele kleine opmerkingen. Ik sta altijd verbaasd dat men vanuit groene hoek het criterium van het moment van aanmelding aanvalt. Men vindt dat dit de rechten van de sociaal zwakkeren inperkt. Als mijn geheugen me niet in de steek laat, is dat element een van de hoekstenen – zo niet dé hoeksteen – van het inschrijvingsbeleid van het GOK-decreet dat paars-groen in 2002 heeft goedgekeurd. In de commissie maar ook in perscommuniqués hoor ik u regelmatig fulmineren tegen dat criterium, maar dat is nu precies een ankerpunt van het decreet dat u hebt goedgekeurd.

Een aantal middenveldorganisaties hoor ik bezwaren uiten over het criterium afstand werkplaats-school. Wel, we zijn het er allemaal over eens dat Nederlandstalige scholen in Brussel er alle belang bij hebben dat in die scholen Nederlandstalige leerlingen zijn, want dat ordeningscriterium kan ervoor zorgen dat een aantal Nederlandstalige kinderen uit de Rand naar die Brusselse scholen kunnen gaan. Ik laat het hierbij, maar wil toch zeggen dat ik het met de meeste van de commentaren fundamenteel oneens ben.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, laat me eerst iedereen danken die lof uitsprak voor de vele goede maatregelen die in het decreet zijn vervat. Ik begrijp natuurlijk dat niet iedereen het altijd met alle maatregelen eens is. Zo gaat dat in het leven. In het Onderwijsdecreet zitten een aantal zaken die we hadden beloofd. Niemand had het erover, maar ik wil er toch even naar verwijzen. Ik denk dan aan de nieuwe regeling voor leerkrachten die heel erge dingen doen. In het verleden kon men niet optreden, maar nu kan dat. Ook inzake de capaciteit en andere zaken houden we woord. Het is belangrijk dat zaken die de overheid aankondigt, ook gebeuren.

De werkwijze is een jaarlijks terugkomend voorwerp van debat. In een antwoord op een vraag van de heer De Meyer zei ik al dat ik erg sportief op de uitdaging wil ingaan en wil slagen waar veel voorgangers niet zijn geslaagd, en dus de zaken tijdig wil indienen. Met de nodige schroom en bescheidenheid moet ik erkennen dat de indiening zes dagen te laat gebeurde, maar ook dat het nadien vier weken heeft geduurd vooraleer het ontwerp in de commissie is besproken. De heer Bouckaert zei het ook.

Dat neemt niet weg dat ik vind dat het parlement gelijk heeft. De heer De Meyer wees er al herhaaldelijk op: we moeten dat tijdig aanpakken. We gaan die uitdaging aan. De scholen zijn ingelicht, mevrouw Helsen. Het klopt dat nog niet alle uitvoeringsbesluiten klaar zijn. Die worden aanstaande vrijdag of de week nadien door de Vlaamse Regering behandeld. Vaak gaat het om erg technische uitvoeringsbesluiten, en de scholen weten inmiddels al wat daarin staat. U weet ook dat het departement een erg goede ondersteunende dienst heeft waar scholen met vragen terecht kunnen.

Enkele mensen hadden het over de amendementen. Ik begrijp dat, maar u moet ook niet overdrijven. U hebt theoretisch gelijk dat het één mooi pakket zou zijn. Mevrouw Vanderpoorten, u weet ook dat er een verschil is tussen de theorie en de praktijk. Er wordt flexibiliteit gevraagd. Maar de amendementen zijn wel overlegd. Dat is ook de reden waarom u ze niet eerder kon krijgen. Sommige organisaties zijn snel omdat we met hen hebben overlegd, maar we hebben dat nog niet kunnen indienen. Daardoor hebt u die e-mails misschien iets vroeger gekregen dan gepland.

We hebben het ook gehad over de opmerkingen over de taalproef. Ik heb me daartoe geëngageerd. U weet dat ik mijn engagementen nakom. We gaan dat grondig evalueren. Het is een decreet dat door het vorige parlement is goedgekeurd. De minister moet decreten uitvoeren. Dat heb ik dan ook gedaan. Vele mensen zijn het daar wel mee eens, sommige niet. We zullen dat evalueren en aanpassen indien nodig.

We hebben het al vaak gehad over de problematiek inzake leerzorg en draagkracht. Die gesprekken lopen op dit moment in de vijf resonantiegroepen. We gaan de tijd nemen om alles grondig te bespreken zodat we tot een gedragen regeling kunnen komen voor leerzorg.

Inzake de capaciteitsproblematiek hebben we maatregelen genomen. We hebben ook met het vrij onderwijs gesproken. Alle pertinente vragen die werden gesteld, werden ook beantwoord. We hebben de drietrapswerkwijze gevolgd. We begonnen met de uitbreiding in de bestaande klassen. Wanneer dat niet voldoende was, hebben we bijkomende ruimte in bestaande scholen in gebruik genomen. Pas daarna hebben we nieuwe scholen opgericht.

Alle dossiers zijn goedgekeurd. Ondertussen zijn die ook doorgesproken met de onderwijspartners en de regering. Nu proberen we een evenwicht te vinden. Als het nu niet kan, dan toch volgend jaar. Ik stel voor dat we de vraag over de programmatiestop morgen in de commissie bespreken naar aanleiding van de vraag om uitleg van mevrouw Vanderpoorten.

Mevrouw Van Steenberge, ik ben het er niet mee eens dat we scholengemeenschappen moeten bestraffen. We stimuleren de scholen om in scholengemeenschappen te stappen. Het is logisch dat, als we stimuleren, we ook iets extra's geven.

Mevrouw Vanderpoorten, we zijn niet bezig met het uitstellen van de hervorming van het secundair onderwijs. We zitten nog op schema. We hebben altijd gezegd dat we tegen september met een oriëntatienota zullen komen. U weet dat we niet met kinderen experimenteren, zeker niet als we een grondige hervorming van het secundair onderwijs willen doorvoeren. Daarvoor is er een momentum. Laat ons de kans niet mislopen door te snel te willen gaan. De administratie is heel hard aan het werken om die oriëntatienota te maken, zodat we die kunnen bespreken in september en aan iedereen ter consultatie voorleggen. We zijn aan het nagaan welke maatregelen we versneld kunnen doorvoeren in het secundair onderwijs, nu we steeds meer zicht krijgen op het kader, zonder te wachten tot de uitvoering in de periode 2014-2019.

Er zijn opmerkingen gemaakt over de experimentele aanmelding. Ik begrijp dat er opmerkingen kunnen worden gemaakt. Mevrouw Meuleman, ik heb niet de ambitie om nog geschiedenislessen te geven, maar toen daarover heel wat commotie was, hebben heel veel mensen gevraagd dat de decreetgever de aanmeldingsmogelijkheden zou aanscherpen. Die vraag was er. Als je keuzes maakt, is niet iedereen daar altijd gelukkig mee. Er zijn altijd

situaties die je niet dekt, zoals mevrouw Pehlivan terecht opmerkte over Freinetscholen in Gent, wat een heel specifieke situatie is. Daarvoor hebben we nog geen juridische oplossing gevonden. We moeten daar verder naar zoeken. Mijn engagement hebt u in elk geval dat we na 1 jaar regeling alle opmerkingen zullen opnemen en proberen een evenwichtige oplossing te vinden voor iedereen en na te gaan in welke mate we nog iets meer kunnen inspelen op lokale situaties.

Ik deel de opmerking van de heer Delva. Die geldt niet alleen voor Brussel, maar ook voor Antwerpen en misschien in zekere mate voor Gent. Het is belangrijk, zeker in buurten met een enorme concentratie, dat er ook kinderen komen die niet in de stad wonen. De mix op zich hoeft geen probleem te vormen. Ook als je voorstander bent van het concept van buurtscholen – wat ik ben – sluit dat niet uit en is het soms wenselijk, zeker in Brussel, maar ook in andere Vlaamse steden, dat je kinderen krijgt die niet in de stad wonen.

Anderzijds is het ook op zich niet slecht dat leerkrachten hun kinderen meenemen naar de school waar ze lesgeven. Want, welke ouder wil nu niet zijn kind naar een school sturen waar de kinderen van de leerkracht school lopen? Daar moet u ook even over nadenken, mevrouw Meuleman. Dat is meestal een heel goede kwaliteitsgarantie. Ik begrijp sommige van uw opmerkingen.

Wat andere opmerkingen betreft, ook vanuit de steden, zullen we de komende maanden heel goed monitoren. Na een evaluatie zullen we de nodige aanpassingen doorvoeren.

Mijnheer Bouckaert, wat de werkwijze betreft, heb ik al geantwoord. Wat de technische regeling betreft, is de Grondwet de Grondwet. We moeten in onderwijs heel veel decretaal regelen. Het is inderdaad misschien wel aangewezen om daar een andere benadering voor te vinden. Ik kan alleen maar vaststellen dat de Raad van State door de jaren heen ‘scherper’ wordt en steeds meer adviezen geeft. Laat die decreetgever daar maar over stemmen. Vanuit legistiek oogpunt kan men daar vragen over stellen.

Voorzitter, ik denk dat ik alle algemene vragen heb beantwoord. Op een aantal opmerkingen die zijn gemaakt, ben ik uitvoerig ingegaan in de commissie. Ook de komende weken zal ik in de commissie nog een aantal vragen beantwoorden. Alle evaluaties die in het decreet staan, zullen worden meegenomen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik waardeer uw engagement dat het de laatste keer zal zijn dat de resolutie ordentelijke start schooljaar niet wordt nageleefd. Minister, ik heb in de commissie al aangekondigd, en u zult het me ook niet kwalijk nemen, dat ik me bijna traditiegetrouw, omwille van het niet naleven van mijn resolutie, zal onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet. Ik hoop dat dit de laatste keer is.

Voor de collega's die de resolutie niet kennen, vat ik even de essentie samen. Ten eerste moeten besluiten en omzendbrieven gestoeld zijn op een decretale regeling. De decreten die ingaan op 1 september, moeten voor 1 mei in het parlement zijn. Tot slot moet alle regelgeving in de scholen gekend zijn voor 25 juni. Dit was alvast mijn stemverklaring voor straks.

Minister Pascal Smet: Ik ga de uitdaging aan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 526/4*)

– *De artikelen I.1 tot en met VIII.13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel VIII.14. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 526/5*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen VIII.15 tot en met VIII.27 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking **– 547 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Caron, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik zal kort verslag uitbrengen van de bespreking en de toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking. De minister leidde dit ontwerp van decreet in en stelde dat dit ontwerp de zorgdragers, dat zijn de mensen die een archief bewaren, wil laten evolueren tot performante, verantwoordelijke organisaties die hun informatiehuishouding op orde hebben en die in staat zijn te voldoen aan hun juridische en administratieve verplichtingen. Vlaanderen neemt daarmee de bevoegdheid op die door de opeenvolgende staatshervormingen aan de gemeenschappen en gewesten is toegewezen. Bovendien neemt het ontwerp van decreet de juridische onduidelijkheid weg.

De wet van 1955, de oude archiefwet, wijst de verantwoordelijkheden niet altijd expliciet en eenduidig toe. Een aantal zorgdragers was zich zelfs niet bewust van zijn plicht.

De minister schetste dan de relatief lange doorlooptijd van de voorbereiding van dit ontwerp van decreet, dat trouwens door de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken, door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) in het RIA-rapport (reguleringsimpactanalyse), door de Strategische AdviesRaad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) telkens positief werd geadviseerd.

Er is wel een probleem met het advies van de Raad van State. Ik zal het citeren, want het is cruciaal bij de bespreking. “Vlaanderen is bevoegd voor alles behalve het statische archief van gemeenten, provincies, OCMW’s en kerkfabrieken.” Dit is volgens de minister een verkeerde interpretatie. Dat blijkt uit de parlementaire besprekingen van de staatshervormingen. De gemeenschappen en gewesten hebben principieel de bevoegdheid gekregen over het archiefwezen, inclusief het beslissen over statisch archief. De bevoegdheid over het Rijksarchief is federaal gebleven. Het Rijksarchief mocht niet gesplitst worden. Gewesten hebben echter de organieke bevoegdheid over de lokale besturen. Hieronder valt het stellen van regels voor het archief. Dit advies van de Raad van State staat elk coherent beleid in de weg, aldus de minister. Archiefdocumenten van een gemeente vallen volgens dit advies eerst onder een Vlaamse regeling en dan onder een federale. Dit druist in tegen alle archivistische principes van goed archiefbeheer.

Artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 1980 bepaalt dat decreten rechtsbepalingen kunnen bevatten in aangelegenheden waarvoor de parlementen niet bevoegd zijn in zoverre die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid. Volgens de minister wordt daarmee de bevoegdheidskwestie opgelost.

De inhoud van het ontwerp heeft betrekking op alle bestuursinstanties en alle administratieve rechtscolleges waar de Vlaamse overheid bevoegdheid over heeft. Dat zijn dus de genoemde zorgdragers. Dit is een ontwerp van kaderdecreet. Het zal geconcretiseerd worden door vijf uitvoeringsbesluiten.

Ik zal in het kort de standpunten weergeven van de partijen en sprekers tijdens de bespreking. Mijn fractie ondersteunt in principe dit ontwerp. Ze wijst naar de subsidiariteit van de aanpak.

Open Vld stelt dat het ontwerp van Archiefdecreet in strijd is met een aantal punten uit het advies van de Raad van State. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen het levend en het dood archief en omdat er geen afbakening is.

CD&V is bezorgd over de budgettaire impact voor de lokale besturen en ook omwille van de vorming van de personeelsleden die met de archiefzorg bezig zullen zijn.

Namens sp.a stelt de heer De Loor dat hij het eens is met de uitgangspunten van het ontwerp, dat ook door de sector wordt gesteund.

Daarna gaf de minister op een aantal heel technische vragen een antwoord. Ik zal ze hier niet herhalen.

Bij de stemming werden de artikelen aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, collega's, dankzij de opeenvolgende staatshervormingen hebben de gemeenschappen en gewesten de bevoegdheid verworven om het archiefwezen van de besturen waarop zij het toezicht uitoefenen, te regelen. Naar dit ontwerp wordt al een tijdje uitgekeken. In de commissie hebben we heel goede nota's gehad van het Archief en de Biografische Dienst en van de Juridische dienst van het Vlaams Parlement, en konden we gebruikmaken van de schriftelijke reactie hierop van de minister. Op die manier hebben we een kwalitatief hoogstaande en goed onderbouwde bespreking kunnen voeren.

Terecht werd verduidelijkt dat het kabinet van de gouverneur wel onder het Archiefdecreet valt en niet onder de vrijstelling van de kabinetten. Dat was nog niet uitgeklaard bij het begin van de commissiebespreking.

Op de vragen in de commissie over de budgettaire weerslag op de besturen werd door de minister verwezen naar de RIA. Die voorziet in een forse daling van de administratieve lasten, onder meer door het gebruik van de generieke selectielijsten die worden opgemaakt door de selectiecommissies.

We mogen toch nog eens beklemtonen dat het voor het publiek beschikbaar maken door de lokale besturen en de kerkfabrieken van de archieven tussen 30 en 100 jaar oud, zeker voor die besturen een bijkomende administratieve last zal meebrengen, ook al is het niet zo eenvoudig om dat nu al helemaal in kaart te brengen. Ook met het beantwoorden van vragen van het publiek zullen kosten gepaard gaan. Vorming en begeleiding van het personeel van de zorgdragers is zeker ook een aandachtspunt om van dit Archiefdecreet een succes te maken.

De Inspectie van Financiën stelt vragen bij de budgetneutraliteit die in de RIA geponeerd wordt, en denkt daarbij aan de kosten voor de oprichting van de selectiecommissie, de actualisering van de selectielijsten, het centraal geautomatiseerde register en ook aan de werking van het steunpunt voor bestuurlijk-administratieve archiefwerking.

Een punt dat niet in de commissie aan bod kwam, maar toch aandacht verdient, is het volgende. Door het Vlaams Archiefdecreet worden de opdracht en de taakinvulling van het Rijksarchief grondig uitgehold. De andere gewesten in dit land gaan daarin veel minder ver. Het ziet er dan ook naar uit dat Vlaanderen zelf een aantal archieftaken gaat uitvoeren die ook door een federale instantie voor de gefedereerde entiteiten kunnen worden uitgevoerd. Dit betekent dat de Vlamingen voor eenzelfde dienst twee keer dreigen te betalen of dat er via de archiefwetgeving een niet-bedoelde nieuwe transfer van middelen tot stand zou kunnen komen wanneer een federale instelling met federale middelen voor de ene deelstaat taken uitvoert die een andere deelstaat zelf voor zijn rekening neemt.

Het Archiefdecreet is niet van toepassing op de archieven bij de lokale besturen die voortvloeien uit federale bevoegdheden, en dan gaat het om politie, brandweer en openbare orde. Ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in Brussel valt niet onder het toepassingsgebied. CD&V onderschrijft de stelling van de minister dat omwille van de coherentie van het archiefbeleid moet worden gestreefd naar eenduidige selectielijsten ten aanzien van de zorgdragers. Niets is zo vervelend voor een zorgdrager zoals een gemeentebestuur als met afwijkende selectielijsten te moeten werken.

Het Archiefdecreet geeft zichzelf een ruim toepassingsgebied – vanuit het standpunt van het federale niveau misschien zelfs een te ruim toepassingsgebied. Alleszins via samenwerking moet worden gestreefd naar eenduidigheid voor bewaartermijnen en definitieve bestemmingen voor de archiefdocumenten die voortvloeien uit zowel de federale als de deelstatelijke bevoegdheden. Maar samenwerking neemt niet weg dat het Archiefdecreet wellicht zal worden aangevochten wegens bevoegdheidsoverschrijding. Het advies van de Raad van State geeft daar alleszins aanleiding toe. Het stelt expliciet dat voor het levend archief van gemeenten en provincies Vlaanderen bevoegd is, maar dat hun dood archief onderworpen is aan de bevoegdheid van het federale niveau en geregeld blijft door de Archiefwet.

Om uit de discussie te geraken suggereert de Raad van State om ofwel een samenwerkingsakkoord af te sluiten, ofwel om de bevoegdheid van het Rijksarchief aan te passen. Mijnheer de minister, misschien is dat laatste een suggestie die via de informateur op de juiste tafel kan terechtkomen.

Aangezien Vlaanderen bevoegd is voor de organieke regelgeving voor de lokale besturen, beroept u zich op de volheid van bevoegdheid om voor hen ook het archiefwezen te regelen. Pas in tweede instantie hebt u in de commissie verduidelijkt dat de theorie van de impliciete bevoegdheden aan de orde is. Ik vrees dat ook na de stemming deze avond het debat over de bevoegdheid niet gesloten zal zijn. De kans is reëel dat we op een uitspraak van het Grondwettelijk Hof zullen moeten wachten om te weten of de stelling van de Vlaamse decreetgever de toetsing aan de bevoegdheidsregels kan doorstaan. Ik noteerde tijdens de commissiebespreking in elk geval de hoop van de minister dat een dialoog met de rijksarchivaris kan worden gevoerd en dat een samenwerkingsakkoord tot stand kan komen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, ministers, collega's, het voorliggende ontwerp van decreet schetst een kader dat het Vlaamse archiefbeheer en de Vlaamse archiefzorg op een hoger niveau zal tillen. Wallonië heeft al enkele jaren zo'n archiefdecreet, een Vlaamse regeling komt dus niets te vroeg.

Het ontwerp is een ondersteuning voor het gedecentraliseerd archiefbeheer, dat de toegankelijkheid ten goede komt. Op die manier staat het archief dicht bij de archiefvormer, maar ook bij de burger die deze openbare archieven wil consulteren. Open Vld volgt in die zin zeker de uitgangspunten van het ontwerp, al is waakzaamheid geboden: dit mag niet leiden tot al te veel versnippering.

Na de bespreking in de commissie blijven enkele praktische vraagstukken onvoldoende beantwoord. Zo is op de eerste plaats het toepassingsgebied van de regeling wel heel ruim. Zo zullen zelfs vzw's die voor minstens de helft worden gefinancierd door lokale of provinciale overheden, moeten voldoen aan de verplichtingen van het Archiefdecreet. Dit legt veel verenigingen nieuwe administratieve lasten op. Ook de lokale besturen zelf zullen te maken krijgen met zware bijkomende administratieve lasten. Interne documenten moeten al beschikbaar zijn na 30 jaar, terwijl dat in de huidige regeling pas het geval is na 100 jaar. Ten slotte blijft er onduidelijkheid bestaan over de financiering van het voorziene steunpunt voor bestuurlijk-administratieve archiefwerking en de modaliteiten van samenwerking tussen de diverse bestuursniveaus.

Onze fractie dringt erop aan dat bij de concrete uitvoering van het decreet bijkomende administratieve overlast wordt vermeden en de financiële implicaties voor lokale besturen goed in het oog worden gehouden. Wat het voorliggende ontwerp echter problematisch maakt, zijn een reeks ernstige juridische problemen. De Raad van State heeft na maar liefst vier zittingen van de gemeenschappelijke kamers eind februari een uitgebreid en evenwichtig advies uitgebracht over dit ontwerp. Een hele reeks fundamentele opmerkingen uit dat advies worden gewoonweg genegeerd door de Vlaamse Regering. Ik som er enkele op.

De Raad van State stelt duidelijk dat de bestuurlijk-administratieve archiefwerking geen exclusieve bevoegdheid van gemeenschappen en gewesten is. Het ontwerp vertrekt nochtans van dat uitgangspunt. We kunnen dat misschien wel wenselijk vinden, maar zolang het juridisch niet is geregeld, moet de bevoegdheidsverdeling ter zake worden gerespecteerd. In diezelfde lijn gaat het ontwerp voorbij aan het onderscheid tussen dood en levend archief. De heer Kennes heeft dat daarnet ook al gesteld. Nochtans stelt de Raad van State duidelijk dat het dood archief van besturen die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen of gewesten vallen, onder de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid valt. Andere elementen behoren dan weer tot een gedeelde bevoegdheid, waarbij de federale overheid en het betrokken bestuursniveau samen moeten optreden. Het gaat dan bijvoorbeeld om het vastleggen van bewaringsregels en -termijnen en het vernietigingstoezicht. Het ontwerp houdt geen rekening met die juridische context. Wellicht zou een samenwerkingsovereenkomst met de federale overheid op dit vlak al veel problemen ophelderen.

Geachte leden, het is niet mijn taak om de federale overheid hier te verdedigen. Ik wijs enkel op de juridische context waarin dit ontwerp moet worden geplaatst. Het is duidelijk dat Vlaanderen niet exclusief bevoegd is om de bestuurlijk-administratieve archiefwerking te regelen. Daarmee moet op zijn minst rekening worden gehouden. Het is onze plicht als parlementsleden om kwaliteitsvolle decreet teksten goed te keuren, die juridisch correct in elkaar zitten. Door het advies van de Raad van State moeten we daar ernstige vraagtekens bij plaatsen. De voorliggende regeling voor de bestuurlijk-administratieve archiefwerking komt geen dag te vroeg. Onze fractie kan zich ook vinden in de principiële uitgangspunten ervan.

Cruciaal is echter dat de regeling ook snel in de praktijk kan worden omgezet en geen dode letter blijft. De vele onopgeloste juridische problemen in dit ontwerp hypothekeren dat echter al op voorhand. Daarom zal onze fractie zich onthouden bij de stemming. Het heeft geen zin een ontwerp van decreet goed te keuren dat juridisch onuitvoerbaar blijkt. Dan is een regeling in de praktijk nog verder verwijderd dan voordien. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Goede middag, collega's, voorzitter. Ik ben nog niet rijp voor het archief. Ik zou nog graag een beetje bij het levende en dynamische archief horen en zeker niet bij het statische.

Ik wil vooraf zeggen dat dit decreet een uitvloeisel is van een lange weg. Al in de vorige legislatuur hebben een aantal mensen, van wie er sommigen nog zijn, anderen niet, zoals de heer Dany Vandebossche, aangedrongen bij minister-president Kris Peeters om zo snel

mogelijk een archiefregeling op het Vlaamse niveau te kunnen hebben. Dat duurt ondertussen al veel jaren en het gaat niet alleen om deze minister en deze politieke partij. Toen waren we er relatief dicht bij omdat de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek, Archief en Documentatie (VVBAD) op vraag van de Vlaamse Regering een proeve van archiefdecreet had gemaakt. Die proeve vormde ook vandaag de basis voor de tekst die voorlag.

We hebben als volwassen deelstaat absoluut nood aan een goede archiefregeling. Er is natuurlijk een probleem van bevoegdheid. Het is een goede regeling omdat hij uitgaat van een decentrale aanpak op basis van het subsidiariteitsbeginsel. Elke zorgdrager – of het nu een gemeente is of een OCMW, of een kerkfabriek, tot en met de Vlaamse overheid – moet op zijn niveau voor het eigen archief zorgen. Dat is een goede zaak. Collega's, ik weet dat het voor sommige gemeenten in het begin een lastige karwei zal zijn als zij niet voldoende knowhow en mensen in huis hebben. Het zal hen ook op kosten jagen. Zij het minimaal: de reguleringssimpactanalyse (RIA) laat wat dat betreft duidelijk blijken dat de kost voor alle lokale bestuurders samen zeer beperkt is.

Het is een subsidiair principe omdat je ervan uitgaat dat je het archief bijhoudt zo dicht mogelijk bij de burger en zo dicht mogelijk bij de overheid die het archief heeft gecreëerd. Los van de bedenkingen van het Rijksarchief: we hebben geen nood aan een centrale instelling die betuttelend optreedt als we volwassen lokale besturen willen hebben.

Het is een goed decreet omdat het uitgaat van verantwoordelijkheidszin en responsabilisering. We gaan ervan uit dat mensen die een archief creëren ervoor kunnen zorgen en ook voor hun verleden zorgen: een verleden dat in het begin een louter bestuurlijke functie heeft omdat het natuurlijk stukken zijn die bij dat lokale bestuur horen. Maar het is natuurlijk ook een vorm van zorgen voor ons eigen culturele erfgoed.

Het is en het was breed gedragen, mede door de VVBAD, die toch de koepel is van de archiefdiensten. Maar er was van in het begin ook altijd kritiek vanuit het Rijksarchief. Die kritiek komt ten dele terug in de Raad van State. Collega's, ik wijs u erop dat voorafgaandelijk over een correctie op de Archiefwet is gestemd, waarvan een aantal amendementen niet zijn goedgekeurd, net met de bedoeling om de onenigheid over die bevoegdheid op te klaren. Dat blijft maar aanslepen. We moeten daar doorheen.

Het probleem dat wordt geschetst door de Raad van State bestaat. Ik ben er mij goed van bewust, mijnheer De Meulemeester, dat de kans heel groot is dat er een procedureslag zal ontstaan bij het Overlegcomité en bij het Grondwettelijk Hof over wie nu bevoegd is over het zogenaamde dode archief, het archief dat meer dan 50 jaar oud is. Moet het nu gedeponneerd worden bij het Rijksarchief? Moet men wat betreft de selectielijst afhankelijk zijn van het Rijksarchief? We moeten hier geen spelletje staatshervorming spelen. Wij moeten, zoals ook de heer Kennes zegt, een oplossing hebben.

Minister, u hebt in deze een verantwoordelijkheid, en uw partij zeker. Ik stel voor dat we dat probleem uit de wereld helpen en dat we het uitklaren. Want laat ons eerlijk zijn, collega's, de interpretatie die de Raad van State geeft op basis van die bijzondere wet strookt niet met de toenmalige geest van het politieke akkoord. Wie wat opzoekwerk doet, weet dat het politieke akkoord wel degelijk uitging van de responsabilisering van de lokale besturen op alle niveaus. Je kunt niet bevoegd zijn voor het institutionele kader van gemeenten en provincies en OCMW's als je tegelijk ook niet bevoegd kunt zijn over de archiefzorg van diezelfde besturen. Als je principieel bent over homogeniteit in bestuur is het derhalve heel erg logisch dat dat erbij komt. Maar je kunt het inderdaad interpreteren en ik ben mee vragende partij om het op te lossen.

Minister, een deel van die oplossing zou u ook zelf kunnen aanreiken.

De minister plant in verband met dit kaderdecreet vijf uitvoeringsbesluiten. Op een aantal vlakken zou het een goede zaak zijn te streven naar het vermijden of het oplossen van de

contentieux. Ik denk hierbij aan de uitvoeringsbesluiten over het selectiebeleid en over de functie van het steunpunt.

Ook op basis van dit decreet kunnen gemeenten nog steeds hun dode archief bij het Rijksarchief deponeren. We hebben een hoge nood aan selectielijsten en -criteria. Morgen moeten we een steunpuntachtig organisme oprichten dat de lokale besturen bij de oprichting van een archief kan helpen. Het lijkt me vanzelfsprekend dat de Vlaamse overheid hiervoor met de meest evidente partner zal samenwerken.

Het Rijksarchief beschikt over ongelooflijk veel knowhow en deskundigheid. Ik stel dan ook voor dat twee initiatieven worden genomen.

Ten eerste, er zou een poging tot gesprek moeten komen. Ik weet dat dit moeilijk is. Dit gesprek is zelfs niet gevoerd. Een poging tot gesprek zou echter tot een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale overheid kunnen leiden. Zeker voor de gedeelde bevoegdheden of minstens voor de contentieux lijkt dit me een mogelijkheid.

Ten tweede, we zouden een beheersovereenkomst met het Rijksarchief kunnen afsluiten. Hiervoor is zelfs geen samenwerkingsakkoord nodig. We zouden het Rijksarchief een aantal taken voor de Vlaamse overheid kunnen laten uitvoeren. Met de Koninklijke Bibliotheek van België is trouwens een dergelijke beheersovereenkomst afgesloten. De Vlaamse Gemeenschap heeft die overeenkomst afgesloten voor het eigen muziekarchief, waar overigens ook Brussels Philharmonic uit put. De voorwaarden voor het collectiebeheer van muziekpartituren zijn daar immers het best vervuld. Waarom zouden we op het vlak van deze gelijkaardige archieven geen gelijkaardige inspanningen leveren?

Ik doe deze oproep om een politiek opbod of een procedureslag te voorkomen. Ik probeer rekening te houden met de opmerkingen die twee eerdere sprekers naar voren hebben gebracht. Tegelijkertijd tracht ik de geest van het ontwerp van decreet te bewaren. In dialoog met alle betrokken partijen moet het mogelijk zijn in Vlaanderen naar een volwassen archiefzorg te evolueren.

Met betrekking tot een laatste punt blijf ik op mijn honger. Ik heb trouwens vandaag nog een reactie ontvangen. Tijdens de commissiebesprekingen heb ik verklaard dat het ontwerp van decreet in feite meer verbanden moet leggen met het cultureel erfgoed en met de private archieven. De uitvoeringsbesluiten kunnen ook op dit vlak de sleutel vormen.

Vlaanderen beschikt over de Archiefbank Vlaanderen en over FARO, het Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed, een steunpunt dat ter zake heel wat expertise heeft opgebouwd. Dit moet me toch van het hart. Ik ben het ontwerp van decreet genegen. Er is echter geen enkel formeel contact met die organisaties geweest. Minister Schauvliege, die het ontwerp van decreet mee heeft ondertekend, heeft geen contact met FARO gehad. Dit ontwerp van decreet past nochtans gedeeltelijk in het beleidsdomein Cultuur. Bovendien is zij de toezichthoudende minister van FARO.

De minister zou in het licht van de uitvoeringsbesluiten alsnog contact met FARO kunnen hebben. Dit steunpunt beschikt over onwaarschijnlijk veel competentie. Er zijn selectiemodellen en databanken ontwikkeld. Die ontwikkelingen kunnen ook voor publieke archieven worden gebruikt. De minister zou, samen met minister Schauvliege, een overleg moeten organiseren. De behandelingen van private en publieke archieven moeten op elkaar worden afgestemd. De expertise moet maximaal worden ingezet. Op die manier kunnen we voor dit ontwerp van decreet een zo maximaal mogelijk draagvlak creëren.

Tot slot wil ik opmerken dat dit ontwerp van decreet veel goede punten bevat. De elementen van wrijving kunnen in de loop van het aangekondigde traject worden opgelost. Aangezien we de idee gunstig gezind zijn, zullen we het ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, in de eerste plaats wil ik alle Vlaamse volksvertegenwoordigers danken voor de constructieve bespreking die in de commissie heeft plaatsgevonden. We hebben een goede en diepgaande bespreking gevoerd.

De diensten van het Vlaams Parlement hebben zich uitvoerig over dit ontwerp van decreet gebogen en hebben tal van vragen opgeworpen. Mijns inziens, heeft de administratie deze vragen heel deskundig beantwoord.

In de tweede plaats wil ik dan ook de administratie bedanken. Dit ontwerp van decreet is zeer helder en goed geschreven. Ik wil hier even iets herhalen dat ik ook in de commissie heb vermeld. Dit ontwerp van decreet wordt door het Interuniversitair Centrum voor Wetgeving in de opleiding wetgevingsleer als een voorbeeld van goede praktijk gehanteerd.

Ten derde wil ik dit ontwerp van decreet ook zien als een vorm van hulde aan alle parlementsleden die in het verleden werk gemaakt hebben van een eigen Vlaams Archiefdecreet. Dat zijn er heel veel geweest uit diverse partijen. De heer Caron heeft er al naar verwezen. Bij mijn opsommingen bots ik in de eerste plaats op de heer Hugo Marsoul, met in 1995 al een voorstel van decreet. In de latere periodes zijn er heel wat collega's geweest: mijn vriend, wijlen de heer Chris Vandenbroecke, de heren Jos Stassen, Marino Keulen, Danny Vandenbossche in de vorige regeerperiode, maar evenzeer de heer Caron. Ik denk dat het toch blijkt geeft van een grote gedragenheid hier in het parlement. In die zin, mijnheer Demeulemeester, noteer ik uw onthouding. U heeft zich ook onthouden in de commissie. Ik vind het een beetje jammer omdat er ook in de vorige periode mensen uit uw partij zijn geweest die erop aangedrongen hebben dat we hier onze bevoegdheid zouden uitoefenen. Ik weet dat er een discussiepunt bestaat. We kennen allemaal het advies van de Raad van State. Ik heb dat uitvoerig beantwoord in de commissie. Zoals de heer Caron zegt: als men de bijzondere wet van destijds leest in samenhang met de parlementaire voorbereiding, kan men niet anders dan concluderen dat de deelstaten de volledige bevoegdheid hebben gekregen, niet alleen voor het levende archief, maar ook voor het statische. Dat lijkt heel duidelijk.

Verder zijn we volledig bevoegd. We hebben de organieke regelgeving over de lokale besturen. Dat staat buiten kijf. Niemand betwist dat. Die organieke regelgeving bevat alleen enkele welbepaalde uitzonderingen, onder andere in verband met randgemeenten en dergelijke meer. We hebben ook in verband met het archief de volledige bevoegdheid. Ik denk dat men aan de hand van de parlementaire vorderingen en aan de hand van de artikelen niet anders kan dan tot deze conclusie te komen. Ik wil erop wijzen dat een omgekeerde lezing tot een volledig onwerkbaar regeling leidt. Dan komen we tot een regeling waarbij het statische archief niet onder onze bevoegdheid valt. Dat het archief zolang het levend is en gebruikt wordt, valt onder de Vlaamse regelgeving en daarna moet overgaan tot een andere regeling, leidt tot oeverloze moeilijkheden en complicaties die niet kunnen worden opgelost aangezien men dan twee diverse regelingen heeft met diverse bepalingen, diverse modaliteiten, diverse vormen van bewaring enzovoort. Dat leidt tot onwerkbaar toestanden.

Zoals al gezegd is door andere collega's heb ik er in de commissie op gewezen dat er tot slot artikel 10 is van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, dat zegt dat parlementen ook voor zaken waarvoor ze niet bevoegd zijn, een regelgeving kunnen uitwerken voor zover dat noodzakelijk is om uitvoering te geven aan bevoegdheden die ze wel hebben. In dezen zijn we bevoegd voor de organieke regelgeving van de gemeenten en voor zover dit geen grote impact op de andere bevoegde overheden, in dit geval het Rijksarchief. Daar blijven we natuurlijk vanaf. We doen niets af aan de bevoegdheid van het Rijksarchief, zelfs niet voor de lokale besturen met betrekking tot de bevoegdheden die federaal gebleven zijn. Ik denk aan brandweer, politie en civiele bescherming. Ik denk dat er argumenten ten overvloede zijn en ik hoop dat het parlement doorgaat op de lijn die toch al parlementsbreed gedragen is sinds het ontstaan van dit parlement, namelijk dat we gaan voor de maximale uitoefening van onze bevoegdheden. Ik weet dat er best samenwerkingsakkoorden worden gesloten. Tot nu toe heb

ik vastgesteld dat de rijksarchivaris daar niet op in wil gaan, ook al zijn er omgekeerd evenveel opmerkingen te maken over de recente wijziging van de federale Archiefwet. Daar zijn ook zware bevoegdheidsdiscussies over mogelijk en had ongetwijfeld een bevoegdheidconflict kunnen worden ingeroepen, ware het niet – laat ons maar zeggen – dat het een beetje tussen de mand is gevallen van de ene regeerperiode tot de andere.

We moeten tot een samenwerking komen en misschien kunnen we denken, mijnheer Caron, aan beheersovereenkomsten. In elk geval – ik heb dat in de commissie gezegd en ik herhaal het ook –, blijf ik bereid om tot samenwerking te komen. Ik steek ook de hand uit om dat te doen. Men doet daar natuurlijk met zijn tweeën voor zijn. De heer Kennes vraagt zich af of men niet riskeert om twee keer te moeten betalen. Uiteraard niet, precies omdat het Rijksarchief niets doet, geen diensten levert voor de lokale overheden. Het komt daar ook voor uit. Het doet dat niet bij gebrek aan middelen. Het beschikt niet over de budgettaire middelen. Vandaar ook dat het belangrijk is dat we dit ontwerp van decreet uitwerken. Ik kan alleen maar vaststellen dat Wallonië geen decreet met betrekking tot de lokale archieven heeft uitgewerkt, maar dat men dan blijft in een toestand waarbij het Rijksarchief ook geen initiatieven neemt en geen moderne dienstverlening biedt.

En dus zullen we daar in theorie misschien twee keer voor betalen, maar in de praktijk is dat niet zo, omdat het Rijksarchief toegeeft daar niet het budget voor te hebben.

Voor het overige, collega's, denk ik dat iedereen het eens is met de principes van dit ontwerp van decreet. Het gaat uit van de subsidiariteit, van een gedecentraliseerde regeling. Het is tussen haakjes niet zo dat vzw's die voor meer dan de helft gefinancierd worden door de overheid, daaronder vallen. Het criterium is anders. Het criterium is: minstens de helft van de bestuurders hebben in de raad van bestuur van de vzw's. Maar dat is wellicht een detail in deze discussie.

Er moeten nog een aantal uitvoeringsbesluiten komen. Precies bij die uitvoeringsbesluiten kan inderdaad gekeken worden naar samenwerking met het federale niveau, maar ook, mijnheer Caron, met andere actoren, FARO en dergelijke meer. Het is evident dat je op dat moment gebruik moet maken van de bestaande expertise en de kennis van de performante andere actoren op het terrein. Het is evident dat we die doelstelling gaan meenemen. Je moet leren van wat er op het terrein bestaat.

Ook hier zal met heel veel zorgvuldigheid werk van worden gemaakt. Net zoals dat nu gebeurd is voor dit ontwerp van decreet, zal er ook een uitvoerige reguleringssimpactanalyse worden gemaakt. Ik wil toch wijzen op die RIA, die echt wel een schoolvoorbeeld is en die echt alle kosten in detail in kaart brengt, zowel voor de lokale overheden als voor de Vlaamse overheid. Bij de uitvoeringsbesluiten is het voornemen om dat evenzeer te doen. Ik neem aan dat de mensen van onze eigen administratie, die dit ontwerp van decreet geschreven hebben, dat met evenveel kennis, kunde en zorgvuldigheid zullen doen voor wat de uitvoeringsbesluiten betreft.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 547/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 18 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Martens en Ludwig Caluwé, mevrouw Liesbeth Homans, de heren Patrick Janssens en Dirk de Kort en mevrouw Sophie De Wit houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman

– 477 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik heb met mevrouw De Ridder afgesproken dat zij het verslag zou brengen. Als Antwerpse vond zij dat bijzonder belangrijk.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister, collega's, ik wil u eerst en vooral melden dat ik vandaag het verslag breng na een intense en zeer uitgebreide voorbereiding van dat verslag met mijn collega-verslaggever, de heer Roegiers.

Collega's, de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken besprak op 10 juni 2010 het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman. De toelichting bij het voorstel van decreet werd gegeven door de heer Bart Martens, die namens de indieners toelichtte dat het voorstel voortborduurt op een decreet dat twee legislaturen geleden al is goedgekeurd, namelijk het decreet van 5 december 2003. Dat decreet voegde aan het decreet van 19 april 1995 een regeling toe tot bescherming van het brevet van bootman. Het decreet van 1995 beschermde voordien al het brevet van havenloods.

Eerder was het beroep van bootman niet erkend. Na voormeld decreet kan het beroep van bootman enkel nog worden uitgevoerd door houders van een brevet, dat ze verkregen hebben door een opleiding te volgen en succesvol af te sluiten. Door het ontbreken van strafbepalingen werd die regeling evenwel in toenemende mate niet nageleefd. Dat leidde uiteraard tot onveilige situaties. Dat er geen strafbepalingen in het decreet zijn opgenomen, was een vergetelheid. De havenkapiteindienst kan enkel die gevallen vaststellen en er een proces-verbaal van opmaken, maar daar volgt geen vervolging of bestraffing uit. Daardoor blijft de bescherming van het statuut van bootman eigenlijk dode letter.

Dat levert ongenoegen op bij de mensen die dat brevet van bootman wel hebben. Hun werk wordt overgenomen door mensen die daarvoor niet zijn opgeleid, die dat brevet niet hebben. Dit voorstel van decreet heeft tot doel die ontbrekende strafbepaling aan de regeling toe te voegen. Er is geopteerd voor dezelfde strafbepaling die in 1995 is ingevoerd bij de bescherming van de houders van het brevet van havenloods.

Tijdens de bespreking verklaarde mevrouw De Ridder zich vanuit de oppositie volledig achter het voorstel te scharen. Zij is van oordeel dat het geen zin heeft om een noodzakelijke regulering van een beroep tot stand te brengen als die regels niet afdwingbaar zijn.

De voorzitter – van het parlement en van de commissie – gaf een belangrijke slotopmerking. Hij stelde op een ironische manier vast dat alle indieners van de provincie Antwerpen waren.

Het voorstel van decreet werd unaniem aangenomen met 9 stemmen. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: U gaf geen volledig verslag, mevrouw De Ridder, u bent erg selectief.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik bedank de verslaggever van harte voor dat uitvoerige en diepgaande verslag. Zij heeft daar ongetwijfeld veel tijd en werk ingestoken. Het doet me veel plezier dat we in dit halfroond eensgezindheid bereiken over alle politieke fracties heen. Dat betekent toch wel dat de mensen die weten waarover het gaat, op die manier hun waardering willen uitdrukken voor die bijzondere beroepsgroepen die de havenloodsen en de bootmannen zijn. Wij gaan die unanimiteit niet doorbreken, integendeel, wij gaan ook heel enthousiast dit voorstel van decreet, dat een aanpassing inhoudt, goedkeuren.

Ik zou van de gelegenheid en van dit forum even misbruik willen maken. Ik ben blij dat er nog iemand van de regering aanwezig is in de figuur van minister Van den Bossche. Zo kan ik onze bekommernis met betrekking tot deze beroepsgroep nog eens tot uiting brengen. Ik heb er de minister-president en de nieuwe vakminister al herhaaldelijk op geattendeerd. Deze goedgeschoolde en zeer gemotiveerde mensen kunnen ook taken aan die momenteel misschien worden uitgevoerd door een beroepsgroep die daarvoor te veel betaald wordt. Ik verklaar me nader. In de zeekanal en bij het verhalen van de linker- naar de rechteroever zouden havenloodsen en bootmannen even goed – misschien nog beter en veel goedkoper – het werk kunnen verrichten dan de zee-, rivier- en andere erkende loodsen.

Ik weet dat de minister-president sympathie heeft voor deze visie. Hij heeft bij herhaling aangekondigd dat hij die bekommernis zou meenemen. Ik hoop dat hij er nu ook effectief werk van maakt. Ik hoop dat de volgende keer dat we het erover hebben, de havenloodsen en bootmannen bevoegd zijn in de zeekanal en bij het verhalen van linker- naar rechteroever. Ik hoop dat ze dat op een manier kunnen doen die niet alleen de havengemeenschap maar heel Vlaanderen ten bate kan zijn.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, het belang van het voorstel van decreet mag niet worden onderschat. Het beroep van bootman staat al een tijdje onder druk. Er zijn afvloeiingen geweest eind vorig jaar, die samenvielen met een spijtige terugval van de trafiek. Als het beroep dan ook nog eens wordt ondergraven door mensen die het brevet niet hebben, die daar niet voor opgeleid zijn en dus niet geschikt voor zijn, brengt dat niet alleen de veiligheid in de havens in het gedrang, maar ook de rechtszekerheid bij de Antwerpse bootmannen, en ook in andere havens. Dat willen we absoluut voorkomen met dit voorstel van decreet. Dat kan door eindelijk een strafmaatregel in te voeren voor vaststellingen van inbreuken op het decreet van 2003. Het heeft weinig zin om het beroep van bootman te beschermen als tegen de inbreuken geen strafmaatregelen worden ingeschreven. Daarom kunnen we dit eindelijk rechtzetten en onze bootmannen hopelijk perspectief bieden op wat meer rechtszekerheid.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 477/1)*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Michèle Hostekint en Liesbeth Homans, de heren Dirk de Kort, Bart Martens, Eric Van Rompuy en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid – 542 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

Mevrouw Celis, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, beste collega's, op donderdag 10 juni 2010 behandelde de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het voorstel van decreet van de dames Hostekint en Homans, de heren de Kort, Martens, Van Rompuy en Vandaele en mevrouw Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid.

Tijdens de bespreking legt mevrouw Hostekint uit dat dit voorstel van decreet wijzigingen aanbrengt in het Grond- en Pandendecreet. Aanleiding voor de wijziging waren een aantal problemen, veelal van juridisch-technische aard, in verband met het aspect 'wonen in eigen streek'.

Het voorstel van decreet wil dit oplossen door de bepalingen over het wonen in eigen streek enkel nog van toepassing te laten zijn op woonuitbreidingsgebieden die nog moeten worden ontwikkeld. De belangrijke wijziging ten opzichte van het huidige Grond- en Pandendecreet bestaat er volgens mevrouw Hostekint dan ook in dat het voorstel van decreet bepaalde gronden en woningen in woonuitbreidingsgebieden onttrekt aan het toepassingsgebied van het wonen in eigen streek of de bijzondere overdrachtsvoorwaarde.

Daarnaast bevat het voorstel van decreet een aantal belangrijke correcties van bepalingen die in het Grond- en Pandendecreet tot interpretatiemoeilijkheden of juridisch-technische problemen hebben geleid. Mevrouw Hostekint verwijst daarbij naar de wijzigingen inzake de overdracht van het leegstandsregister, de minimumaanslag voor leegstaande gebouwen, de gedeeltelijke vrijstelling op inhaalbewegingen voor sociale lasten en de wijziging met betrekking tot de berekening van de gemeentelijke oppervlakte van onbebouwde percelen.

De heer Van Der Taelen verklaart blij te zijn met de aanpassing aan het Grond- en Pandendecreet. Volgens de heer Van Der Taelen had het oorspronkelijke decreet al tot een aantal aberraties geleid, en hij hoopt dat de goedkeuring van het wijzigingsdecreet eindelijk duidelijkheid schept. Wel vreest hij dat de provinciale beoordelingscommissies nog steeds arbitraire beslissingen zullen nemen, gezien de vaagheid van sommige bepalingen. Het commissielid heeft het wel nog moeilijk met het begrip 'integratie'. De heer Van Der Taelen ziet vooral heil in een inkomensgerelateerde regel: uitsluiten wie te veel verdient.

Voor de heer Sanctorum is de sociale dimensie van het wonen in eigen streek essentieel, het gaat om het vinden van een betaalbare woning, ook en vooral voor jonge mensen die net te veel verdienen voor een sociale woning, maar nog steeds te weinig voor een woning in hun streek op de privémarkt. De Groen!-fractie zal het voorstel van decreet goedkeuren, om te helpen verhinderen dat de bestaande dubbelzinnigheden in het Grond- en Pandendecreet overeind blijven waarvan nu al mensen het slachtoffer zijn of dreigen te worden.

De heer de Kort deelt mee dat de CD&V-fractie verheugd is over het voorstel van decreet. Een belangrijk doel van het Grond- en Pandendecreet bestaat in de realisatie van betaalbaar wonen en van een aanbod aan bescheiden woningen. Voor de groep uit de inkomenscategorie die net geen recht geeft op een sociale koopwoning, is het een belangrijk hulpmiddel om een woning te kunnen verwerven.

De heer de Kort verwacht dat het voorliggende voorstel van decreet ook duidelijkheid zal bieden voor wie op die manier te werk gaat. Hij hoopt dat de minister na de plenaire goedkeuring zo snel mogelijk werk maakt van de bekrachtiging en de publicatie, en vervolgens aan de notarissen communiceert wat wonen in eigen streek precies betekent.

Mevrouw Homans stelt dat artikel 20 van het voorstel van decreet de onduidelijkheid met betrekking tot de al aangesneden woonuitbreidingsgebieden oplost. Het commissielid herinnert in dat verband aan de actuele vraag van de heer Vandaele in de plenaire vergadering van 3 maart en beaamt dat deze oplossing zeer dringend nodig is. Mevrouw Homans stelt ook dat de N-VA dit voorstel van decreet een eerste stap vindt in de juiste richting, maar heeft met betrekking tot het Grond- en Pandendecreet nog andere voorstellen, die ze op regeringsniveau wil behandelen.

Volgens de heer Van Eyken wil het voorstel van decreet problemen oplossen die zich recent hebben voorgedaan bij de verkoop van woningen in de betrokken gemeenten. Hij vreest dat in de toekomst gelijkaardige problemen, onder meer inzake de integratievoorwaarde, zullen voorvallen. Volgens de heer Van Eyken wordt de vrijheid om zich te vestigen op een plaats naar eigen keuze door dergelijke maatregelen gedwarsboomd.

De heer Van Rompuy herinnert de commissie aan een voorstel van decreet uit 1990 van de toenmalige Vlaamse volksvertegenwoordigers Herman Suykerbuyk en Daan Vervaeke, waarin het woonrecht al ter sprake kwam. Hij herinnert eraan dat de Raad van State toen een negatief advies heeft uitgebracht, maar dat de Raad van State voor het Grond- en Pandendecreet wel een gunstig advies uitbracht. Het voorliggende voorstel van decreet maakt een einde aan de contradictie tussen de memorie van toelichting en de decreettekst van het Grond- en Pandendecreet. Het biedt een oplossing voor juridische problemen uit het verleden.

Het Vlaams Belang was niet erg opgetogen met het Grond- en Pandendecreet, stelt de heer Penris. Dat er nu al een correctievoorstel voorligt, bevestigt dat het het resultaat is van haastig wetgevend werk. Als jurist vreest hij dat de zogenaamde verbeteringen die nu worden aangebracht, in de toekomst tot nieuwe betwistingen en interpretatiemoeilijkheden zullen leiden. Wie decreetgevend werk wil produceren, doet er goed aan het advies van de Raad van State te vragen. De heer Penris vermoedt echter dat de ondertekenaars een negatieve toetsing vrezen. Hij stelt dat hij de principes van het wonen in eigen streek steunt, maar dat de methodiek moet bestaan uit een juridisch correcte en onbetwistbare regelgeving. Daarom zal het Vlaams Belang zich bij de stemming onthouden.

Aansluitend op de bespreking dient de meerderheid nog een amendement in dat een juridisch-technische aanpassing behelst. Conform het legistieke advies vervangt het amendement het woord 'woonhuis' door 'eengezinswoning', omwille van een overlapping in de categorieën voor het bescheiden woonaanbod.

Het geamendeerde voorstel van decreet van de dames Hostekint en Homans, de heren de Kort, Martens, Van Rompuy en Vandaele en mevrouw Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid wordt aangenomen met acht jastemmen bij twee onthoudingen.

Collega's, u kunt zeker zijn van de objectiviteit van deze tekst. Ik was op bezoek in de commissie en vond het zeer aangenaam dat ik halsoverkop als verslaggever werd aangesteld. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Celis is geen effectief en geen plaatsvervangend lid. Dat is een extra vermelding waard.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik hoop dat mevrouw Celis nog dikwijls onverwacht in onze commissie binnenwaait zodat we haar met deze en andere opdrachten mogen blijven belasten, want ik vind dat ze dat uitstekend heeft gedaan. Mijn hartelijke dank.

Mijn fractie heeft zich onthouden en gaat dat ook nu doen omdat we geen minnaars zijn van het Grond- en Pandendecreet in zijn geheel. Met bepaalde onderdelen en visies kunnen we wel leven. Maar als parlementair en als jurist blijf ik erbij dat dit decreet te haastig en te slordig tot stand is gekomen met alle onduidelijkheden van dien. Het feit dat men zo kort na de stemming al moet repareren, bevestigt mijn stelling.

Ik stel vast dat vandaag op het reparatiedecreet al twee bijkomende amendementen moeten worden ingediend door mevrouw Van Volcem en de heer Van Mechelen. Die zullen we goedkeuren omdat ze juridisch-technisch juist zitten.

De amendementen die de Open Vld-fractie vandaag heeft ingediend, zullen we mee goedkeuren, maar bij de stemming over het reparatiedecreet onthouden we ons. We willen toch dat signaal geven dat men als decreetgever omzichtig en goed voorbereid moet optreden. Men moet niet bang zijn voor de toets van de Raad van State. Dat vergt misschien wat meer tijd maar belangrijke wetgevende initiatieven moeten worden omkaderd. Dat is beter dan vlug wat op papier te zetten, en achteraf bij herhaling te moeten repareren.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: De Open Vld-fractie is tevreden dat het Grond- en Pandendecreet aangepast is zodat de interpretatieproblemen over het hoofdstuk 'Wonen in eigen streek' van de baan zijn.

Net als de leden van de andere fracties werden wij ook gecontacteerd door verontruste burgers die problemen zagen in de interpretatie van deze bepalingen door de provinciale beoordelingscommissies.

Het was nooit de bedoeling van de decreetgever om al ontwikkelde woonuitbreidingsgebieden aan de bepalingen van 'Wonen in eigen streek' te onderwerpen. Onze fractie is tevreden dat door dit wijzigingsdecreet duidelijk wordt gesteld dat de geldende bepalingen enkel van toepassing zijn op nog te ontwikkelen woonuitbreidingsgebieden.

De andere aanpassingen die in het ontwerp van decreet zijn vastgelegd, kunnen ook onze goedkeuring wegdragen. Er waren inderdaad problemen ontstaan door het de facto bestaan van een dubbele last bij bepaalde verkavelingen. Het wegwerken van de onduidelijkheid is dan ook een goede zaak. We vinden wel dat er nog twee kleine aanpassingen nodig zijn. We hebben deze in twee nieuwe amendementen gegoten.

Het lijkt ons zinvol de voorziene wijzigingen betreffende sociale lasten en normen retroactief in werking te laten treden, namelijk op 1 september 2009. Op die manier neemt men een nieuwe rechtsonzekerheid weg. Daarnaast is men bij de opmaak van het voorstel van decreet vergeten de redenering over normen en lasten door te trekken naar een andere vrijstellingsgrond, namelijk met betrekking tot de grondaankopen die tussen 1 januari 2003 en 17 december 2008 onder bepaalde voorwaarden werden verricht, zoals bepaald in artikel 7.3.12 van het Grond- en Pandendecreet.

Ook hier moet men verduidelijken dat de vrijstelling van de lasten ook een vrijstelling van de normen inhoudt. Als dat niet zou gebeuren, wordt de vrijstellingsregel voor de grondaankopen tussen 1 januari 2003 en 17 december 2008 dode letter. Dat kan dan niet meer als een technische aanpassing worden gekwalificeerd.

Het gevolg zal zijn dat projecten op die gronden volledig zullen stilvallen. De gronden werden aangekocht op een ogenblik dat er nog geen sprake was van lasten inzake sociaal en bescheiden woonaanbod. Aangezien men er toen geen rekening kon mee houden, mag men de regeling niet retroactief toepassen op deze grondaankopen. Een gelijkschakeling met de kwalificatie zoals bedoeld in de artikelen 6, 7 en 12 van het voorstel van decreet is vereist in het licht van het grondwettelijk gewaarborgd gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Buiten de twee aanpassingen die we in twee amendementen hebben gegoten, kunnen wij dit voorstel van decreet steunen omdat enkele interpretatieproblemen en andere technische

problemen worden opgelost. Dat was nodig omdat een decreet als het Grond- en Pandendecreet een impact heeft op het dagelijkse leven van veel Vlamingen en dan nog op een van de meest cruciale factoren van dat dagelijkse leven, namelijk een eigen dak boven het hoofd. Interpretatie- en andere problemen kunnen we dan ook missen als kiespijn.

We zijn tevreden dat de decreetgever zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, ook ik dank de verslaggever, dat bespaart ons heel wat uitleg. Het is wel degelijk de bedoeling van de indieners van dit voorstel van decreet geweest om de oorspronkelijke bedoeling van het onderdeel 'wonen in eigen streek' van het Grond- en Pandendecreet te behouden. Zo willen we ervoor zorgen dat mensen het zich kunnen veroorloven in hun eigen streek te blijven wonen. Het gaat dan over gebieden die onder een zeer grote migratiedruk staan, waardoor de kostprijs van bouwgronden en woningen de pan uitswingt.

De waarheid gebiedt ons te zeggen dat er een aantal fouten zaten in het oorspronkelijke Grond- en Pandendecreet. Er rezen misverstanden en dubbelzinnigheden die vooral te maken hadden met de bepalingen over de woonuitbreidingsgebieden. De indieners van de tekst en de vorige Vlaamse Regering hadden nooit de bedoeling om de overdrachtsbepalingen over de duurzame band met de gemeente op woonuitbreidingsgebieden die al gedeeltelijk of volledig waren gerealiseerd, van toepassing te maken.

Het was de bedoeling om de maagdelijke, nog aan te snijden woonuitbreidingsgebieden onder het toepassingsgebied te laten vallen. In de praktijk blijkt echter dat ook woonuitbreidingsgebieden die als woongebied al helemaal zijn gerealiseerd, nooit juridisch-planologisch tot woongebied zijn omgezet. Dat feit hebben we destijds spijtig genoeg over het hoofd gezien, en dat heeft tot heel wat misverstanden aanleiding gegeven en is in de Franstalige pers gigantisch uitgegroot.

Het is dus nodig om snel duidelijkheid te verschaffen. We moeten snel duidelijk maken dat het enkel de bedoeling is om woonuitbreidingsgebieden die nog moeten worden aangesneden en waarvoor nog geen ontwikkelingsmogelijkheden zijn vastgelegd, onder het toepassingsbereik van het decreet te brengen. Tezelfdertijd maken we van de gelegenheid gebruik om ook de woonuitbreidingsgebieden die niet die naam hebben maar wel dezelfde finaliteit ook onder het toepassingsbereik van het decreet te brengen. Het gaat dan over gebieden die in de gewestplannen of de plannen van aanleg zijn voorbestemd als reservegebieden voor woonwijken en woonaansnijdingsgebieden.

We maken ook duidelijk dat wonen in eigen streek enkel van toepassing is op woningen en niet op andere constructies zoals serres en dergelijke. Een en ander wordt dus duidelijk. We werken een aantal misverstanden de wereld uit, en dat is bijzonder nuttig. We mogen daar niet te lang mee wachten, en daarom willen we snel werken, via een voorstel van decreet. We willen ook een snelle publicatie in het Staatsblad, zodat de misverstanden zo snel mogelijk uit de wereld kunnen worden geholpen.

Ik maak van de gelegenheid nog gebruik om te verduidelijken dat de decreetgever wel degelijk de bedoeling heeft om de nieuwe regels inzake overdrachtsbepalingen ook van toepassing te maken op de hangende verkopen, dus op de verkopen waarover wel compromissen zijn afgesloten, maar waarover nog geen akten zijn verleden. Er zou ongerustheid bij verkopers en kopers kunnen ontstaan over de vraag welke regeling van toepassing is. Het is dus de bedoeling dat op het ogenblik van het verlijden van de akte de nieuwe regels worden toegepast.

Als een onderhandse akte onderhevig was aan de bijzondere overdrachtsvoorwaarden voor de datum van inwerkingtreding van dit wijzigingsdecreet en deze voorwaarde vervalst door de decreetswijziging die we straks willen goedkeuren, dan kan de authentieke akte alsnog worden verleden na de inwerkingtreding zonder de bijzondere overdrachtsvoorwaarden. Die bijzondere overdrachtsvoorwaarden worden dan immers decretaal opgeheven voor bepaalde

woningen en gronden. Er moet in die gevallen dan ook geen rekening worden gehouden met het advies van de beoordelingscommissie.

Ten slotte wil ik ook meegeven dat we vanuit de meerderheid bereid zijn om de – volgens ons correcte – technisch-juridische amendementen van de Open-Vldfractie te honoreren. We willen die goedkeuren omdat we denken dat ze een aantal onvolkomenheden rechtzetten. Dat voorkomt dat we te snel opnieuw moeten repareren wat we vandaag goedkeuren. We willen onze collega's uit de oppositie erkentelijk zijn voor het feit dat ze dat hebben opgemerkt en zich de moeite hebben getroost hier twee amendementen aan ons voor te leggen. Die zullen alle steun genieten van de meerderheidsfracties.

De heer Wilfried Vandaele: Ik ben blij met deze reparatie, want ik heb dit probleem destijds als eerste aangekaart, zeker betreffende de bestaande woonuitbreidingsgebieden. Ik heb meteen de steun gekregen van de ministers van Wonen en Ruimtelijke Ordening, en van de meerderheidspartijen om een en ander te corrigeren. De pers berichtte herhaaldelijk dat mensen sommige huizen niet konden kopen omdat ze moesten aantonen dat ze een band hadden met de gemeente.

Die maatregel in het Grond- en Pandendecreet is bedoeld om jonge mensen extra kansen te geven een huis te kopen in 69 gemeenten waar een hoge woondruk bestaat. Dat was een uitstekende maatregel van de vorige Vlaamse Regering. Het was de bedoeling van de decreetgever om dit enkel te laten gelden in nieuw aan te snijden woonuitbreidingsgebieden, maar in de praktijk werd de eis ook toegepast voor al aangesneden woonuitbreidingsgebieden.

Dat probleem wordt nu rechtgezet, zonder echter het instrument zelf – dat een goed instrument is – ten gunste van wonen in eigen streek te beschadigen. We zijn daar blij mee en we steunen deze reparatie. We zullen met evenveel enthousiasme het ontwerp van decreet steunen dat de Vlabinvestwoningen moet regelen, en dat we in de loop van het najaar verwachten.

De heer Lukas Van Der Taelen: We zijn blij met tenminste een ding, namelijk dat de aanpassingen aan dit decreet een heleboel aberraties uit de wereld gaan helpen. In de pers is er heel veel geschreven over zaken die niet door de beugel konden. Een totaal verkeerde interpretatie van het decreet verhinderde de verkoop van huizen tussen particulieren. Dat waren grote aberraties. Ik zou het interessant vinden om na te gaan hoe het zo ver is kunnen komen.

Ik blijf met een wrang gevoel zitten over de praktische toepassing van dit decreet door de provinciale commissies. Ik heb het gevoel gehad dat er heel veel arbitraire elementen zijn gebruikt. Je vraagt een provinciale commissie om met heel arbitraire begrippen als integratie, band met de gemeente, zelfs wonen in eigen streek om te gaan. Die begrippen zijn per definitie heel vaag. Ik heb verschillende eminente leden van deze vergadering hun twijfels horen uiten over de juridische sterkte van dit decreet. Het is altijd heel gevaarlijk begrippen te hanteren waarvan de inhoud niet duidelijk te bepalen is. Wat is dat nu, eigen streek? Vlaanderen is mijn streek, meer bepaald Brussel, toch nog altijd een deel van Vlaanderen.

We moeten toch eens nadenken of dit de juiste manier is om het positieve doel van dit decreet te bereiken. Natuurlijk is het doel positief: men wil jonge mensen die zouden worden verdreven door kapitaalkrachtige buitenstaanders de kans bieden in hun gemeente te blijven wonen. Waarom moet dat op die manier? Waarom kunnen we niet denken aan bijvoorbeeld sociale en fiscale maatregelen die minder arbitrair zijn?

Bovendien heeft een vooraanstaand lid van de commissie, die ik heb bijgewoond, een interessante bemerking gemaakt dat het in de toekomst kan gebeuren dat in een deel van die 69 gemeenten, meer bepaald in de gemeenten van de Rand, waar tot nu toe een bouwbeperking is tot twee verdiepingen, men die twee verdiepingen zou opheffen en zou

toelaten dat er een derde en vierde verdieping wordt gebouwd. Het zou dan gaan over verticale uitbreidingsgebieden.

Weet u goed wat dat betekent? Dat zou betekenen dat mensen op de eerste en tweede verdieping niet gehouden zijn aan het Grond- en Pandendecreet maar die van de derde en vierde verdieping en eventueel verder wel. U moet toegeven dat het interessant zou zijn om daar een gedachtewisseling over te houden.

Ondanks mijn bedenkingen – u weet dat wij open staan voor discussie en heel ruimdenkend zijn – zullen wij deze amendementen goedkeuren. Wij menen immers dat het dringend is. Ik hoop dat de minister er werk van maakt dat dit zeer snel in het Belgisch Staatsblad verschijnt. Het zou jammer zijn dat er in de toekomst nog dergelijke aberraties voorvallen die ons niet direct het beste imago bezorgen.

De heer Eric Van Rompuy: Ik sluit me aan bij de vorige spreker. Dit voorstel van decreet gaat terug tot 20 jaar geleden, toen de heer Herman Suykerbuyk en wijlen Daan Vervaeke in het Vlaams Parlement het woonrecht gestalte probeerden te geven. In die toenmalige commissie was daar ook heel wat discussie over. We zijn daar eigenlijk nooit uit geraakt omdat de Raad van State ons toen heeft teruggefloten.

Tijdens de vorige legislatuur is dat decreet uitgewerkt. Onze fractie staat achter de grond van de zaak. De grond van de zaak is te proberen om jonge mensen de kans te geven een betaalbare woning te kopen in hun eigen streek. De heer Van Der Taelen vraagt wat de eigen streek is. Ik denk dat dit duidelijk is omschreven in het decreet. Het gaat over 67 gemeenten die geselecteerd zijn op basis van sociale criteria, namelijk de woonprijzen, de prijzen van de gronden en woningen.

In de libellering van de tekst is een fout geslopen. Het was de bedoeling dat het over nieuwe woonuitbreidingsgebieden zou gaan in plaats van over woonuitbreidingsgebieden. Op basis van de tekst van het decreet heeft de provinciale beoordelingscommissie de reeds ontwikkelde woonuitbreidingsgebieden daar ook onder verstaan die nog niet zijn omgezet in een woongebied. Dat heeft aanleiding gegeven tot heel wat betwistingen van die provinciale beoordelingscommissie. Men heeft daar dan een communautaire dimensie aan gegeven die absoluut de bedoeling niet was.

In dit decreet ging het over twee streken. Een daarvan was de streek tegen Nederland. Herman Suykerbuyk was van Essen. Aan de andere kant was er een West-Vlaamse socialist, wiens naam ik even kwijt ben, die het had over de streek rondom de kust. Het was veel minder een vraag uit de regio van de Vlaamse Rand, maar in de loop van de jaren is dat veranderd.

Minister, het is belangrijk dat die aanpassing nu gebeurt omdat de Franstaligen daar misbruik van gemaakt hebben om te zeggen dat ze nergens in Vlaanderen nog welkom zijn. Nu hebben we dat via dit voorstel van decreet kunnen aanpassen. De heer Martens heeft ook gesproken over de compromissen die al zijn gemaakt en die daar ook onder vallen, waardoor ook oplossingen worden gevonden voor de hangende zaken.

Mijnheer Van Der Taelen, het is juist dat wanneer dit van toepassing is op de appartementsgebouwen waar initiatieven kunnen worden genomen om de bouwlagen te verhogen door de gemeente, zich een aantal interpretatieproblemen kunnen voordoen. We moeten daar zeker rekening mee houden. Zo niet, komen wij in eenzelfde soort van discussie terecht.

Mijnheer de voorzitter, onze fractie zal dit voorstel van decreet steunen. Ik denk wel dat we de volgende maanden in de lichte van de commissievergadering de bepalingen die betrekking hebben op de Vlaamse Rand en de herziening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en de wijziging van de gewestplanvoorschriften van 1976 eens goed moeten toetsen

aan de wettelijkheid en de bedoeling van het decreet. Anders vrees ik dat we opnieuw moeilijkheden zullen hebben.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, minister, collega's, ik zal eerst inpikken op wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. Mijnheer Van Rompuy, we moeten nog aanpassingen doorvoeren. Nog voor er wordt gestemd over het voorstel stelt u al vast dat de interpretatie van het hersteldecreet voor problemen zal zorgen, met name over wat de interpretatie in de Rand zal zijn.

Collega's, nog maar een jaar geleden hebben we in de plenaire vergadering de originele tekst besproken, en nu staan we hier al met wijzigingen. Men heeft het ook nu allemaal vlug willen doen. Men heeft dat toen juist voor de gewestverkiezingen willen doen. Nu heeft men dat nog snel in de commissie willen doen voor de federale verkiezingen. Zoals de heer Penris heeft gezegd, geeft het toch blijk van een soms onnauwkeurig, onvolledig parlementair werk.

Het willen voorbehouden van woningen aan een betaalbare prijs voor mensen uit de streek is helemaal verloren gegaan door allerlei problemen die mensen hebben gekend. Zo waren er mensen in de Rand rond Brussel die hun huis of appartement niet meer konden verkopen omdat de potentiële kopers uit het buitenland kwamen en geen band hadden met de gemeenten. Er waren mensen die vanuit Sint-Jans-Molenbeek, uit Brussel naar Dilbeek wilden verhuizen, een buurgemeente. Ze konden dat echter niet, want ze hadden geen band met Dilbeek. Zo waren er oudere mensen die een appartement wilden kopen aan zee, waar ze al 20 jaar huurden. Ze waren er echter niet gedomicilieerd. Hun aankoop werd geweigerd omdat ze geen band hadden met de gemeente. Ten slotte waren er ook mensen die bijvoorbeeld voor hun werk vanuit Antwerpen naar Brussel of de kust moesten gaan. Ook zij konden daar geen eigendom kopen omdat ze geen band hadden met die gemeente.

Ik beweer niet dat de wijzigingen die vandaag voorliggen niet noodzakelijk zijn, wel integendeel. Er waren veel problemen. Ik ben inderdaad van mening dat men zo snel mogelijk een oplossing moet vinden. Na de bespreking in de commissie ben ik er toch niet van overtuigd dat het wijzigingsdecreet een goede oplossing zal bieden. De belangrijkste wijziging in het deel over wonen in eigen streek is er een in de tijd. Het toepassingsgebied van wonen in eigen streek wordt in het woonuitbreidingsgebied uitgebreid met de reservegebieden voor woonwijken of voor woonaansnijdingsgebieden. En de belangrijke wijziging ten opzichte van het huidige Grond- en Pandendecreet bestaat erin dat het voorstel van decreet bepaalde gronden en woningen in woonuitbreidingsgebieden onttrekt aan het toepassingsgebied van wonen in eigen streek of de bijzondere overdrachtswaarde, met name in gebieden waar al voor 22 september 2009 een plan van aanleg was aangenomen, in gebieden waarvoor er al voor 22 september 2009 een verkaveling was vergund of voor woningen die al voor die datum werden opgericht. Dat zijn wel tijdelijke oplossingen. Over 20 of 10 jaar zullen er echter gelijkaardige problemen opduiken.

De toepassing in de Rand rond Brussel is hier al aangesneden. Ik wil een vraag stellen aan de indieners. Men spreekt in de Rand niet van woonuitbreidingsgebieden, men heeft in de commissie gesproken van inbreiding. Men kan gaan naar een derde en vierde bouwlaag. Dat zou kunnen gebeuren op een grond die nog niet bebouwd is. Maar wat met een bouwgrond die gelegen is in woongebied, niet in een woonuitbreidingsgebied? Wat te doen met een verhoging van een gebouw dat al bestaat? Gaat men dat daar ook op toepassen?

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat men snel wilde werken. Ik herinner me dat in maart minister Van den Bossche aankondigde dat er een wijzigingsdecreet zou komen. Minister Van den Bossche zei dat er onderhandelingen bezig waren met de kabinetten. Waarom komt het initiatief nu ineens van parlementsleden? Dat is duidelijk omdat men het aan het advies van de Raad van State wil onttrekken. Ik denk dat men met dit hersteldecreet voor gelijkaardige problemen zal komen te staan in de toekomst.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, ik kan de heer Van Eyken onmiddellijk van antwoord dienen. Het advies van de Raad van State is niet nodig, want het oorspronkelijke advies van de Raad van State is zo klaar als pomewater. De Raad van State heeft in zijn advies gesteld dat deze ‘wonen in eigen streek’-regeling verantwoord is voor die zones waar geen bouwrecht bestaat, namelijk een woonuitbreidingsgebied. Mijnheer Van Eyken, als men morgen van een woonuitbreidingsgebied een parkgebied maakt, ben je niet onderhevig aan planschade. De Raad van State heeft gezegd: in een woonuitbreidingsgebied waarbij de overheid een recht geeft aan de eigenaar, kan ze ook plichten opleggen. Dat is gebeurd met dit decreet.

Ik kom tussen omdat ik betreurt dat de provinciale commissies nooit de exacte interpretatie van de Raad van State hebben gevolgd. Het spreekt nogal voor zich dat als daar een woning of een appartement staat, dat op dat ogenblik het woonuitbreidingsgebied woongebied is, met andere woorden niet meer onder de toepassing valt van het Grond- en Pandendecreet. Ik denk dat de provinciale commissies zich compleet hebben vergist in de toepassing.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik wil de verslaggever feliciteren. We hebben een zeer goed beeld gekregen van de volledige bespreking. Het feit dat de indieners een poging ondernemen om in ieder geval dat zwaar gecontesteerde Grond- en Pandendecreet bij te sturen, is op zich al een zeer grote toegeving. Wij kunnen dat alleen maar toejuichen.

Merkwaardig is dat in het voorstel wordt gezegd dat alleen personen die een voldoende band hebben met een 69-tal gemeenten, gronden kunnen kopen in die gemeenten. Wij vragen ons af waar men zich op heeft gebaseerd bij het bepalen van die 69 gemeenten. Ik weet niet of de indieners grote kennis hebben van die gemeenten. Ik zal er een paar opsommen waar wij heel wat vragen bij hebben: Destelbergen, Merelbeke, Zuienkerke, Waasmunster, Lovendegem en Wachtebeke. De lijst is veel te lang.

Iedereen is ervan op de hoogte dat de LDD-fractie absoluut geen groot minnaar is van dit Grond- en Pandendecreet. We vinden alleszins dat elke stap om het decreet bij te sturen toe te juichen is, en een stap in de goede richting, maar alleszins vinden we dit een zeer grote uitholling van het eigendomsrecht en het recht op vrije verkoop. Ik kan de heer Van Der Taelen volledig bijtreden als hij het heeft over wonen in eigen streek. Hij heeft het zeer mooi verwoord. Waarmee zijn we in godsnaam bezig als we in ons kleine Vlaanderen ook al afbakeningen van dergelijke aard moeten maken?

Ook vind ik dat we de kerktoerenmentaliteit bestendigen met dit Grond- en Pandendecreet. We mogen ook niet vergeten dat op die manier de arbeidsmobiliteit wordt verhinderd. Je moet maar in Kortrijk wonen, in Gent gaan werken en proberen in Gent een huis te krijgen. Met dit Grond- en Pandendecreet zult u daar niet te kans toe krijgen. Of was het net de bedoeling van de decreetgever om meer woon-werkverkeer na te streven, extra wegen aan te moeten leggen en de milieueffecten te negeren? (*Rumoer*)

Voorzitter, het is duidelijk dat we het voorstel niet zullen goedkeuren. We zullen het al evenmin afkeuren, omdat het op zijn minst een poging is om een bijsturing te krijgen. We zullen ons dus onthouden.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik wil daar even op reageren. Mevrouw De Waele kan het natuurlijk niet helpen dat ze de discussie tijdens de vorige legislatuur niet in het parlement heeft kunnen bijwonen. Het had echter van eerlijkheid getuigd mocht ze vooraf het decreet hebben gelezen. De selectie van de gemeenten is immers wel degelijk gebaseerd op een aantal onbetwistbaar vast te stellen parameters. Het gaat over de gemeenten die te kampen hebben met de grootste immigratiedruk en de gemeenten die te maken hebben met de

hoogste bouwgrondprijzen. Ik moet echter vaststellen dat ze blijkbaar duidelijk heel wat gemeenten uit die lijst niet kent, en dat ze de sociale problematiek die bestaat in die dorpen en gemeenten totaal niet kent. Ik zal haar uitnodigen op de eerstvolgende dorpsraadsvergaderingen bij ons in Hoogstraten. Dan zal ze zelf kunnen kennismaken met de daadwerkelijke samenlevingsproblemen die bestaan in deze dorpen.

Er wordt ook gesteld dat de arbeidsmobiliteit wordt tegengewerkt. Nu is werken in een van die gemeenten – zelfs een halftijdse baan – net een van de voorwaarden om gebruik te kunnen maken van de regeling met betrekking tot het wonen in eigen streek. Die arbeidsmobiliteit is dus zelfs ingebouwd in het decreet met betrekking tot wonen in eigen streek. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

De voorzitter: Mevrouw De Waele, even voor de duidelijkheid, dit is geen persoonlijk feit, maar u krijgt het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mevrouw Rombouts, ik denk dat ik u ook even zal uitnodigen. Er zijn immers duidelijk een aantal gemeenten waar er eigenlijk geen problemen zijn. Het klopt dat ik hier de vorige legislatuur niet aanwezig was. Ik was er eigenlijk wel graag bij geweest. *(Gelach)*

Het Grond- en Pandendecreet is ons echter toch wel bekend. Mocht het u ontgaan zijn, ik denk dat elke fractie de mogelijkheid heeft om hier haar opmerkingen te uiten over dat Grond- en Pandendecreet.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, om verwarring te vermijden, wil ik het volgende zeggen. Er is de kwestie van de meerdere bouwlagen. Het is dus zo dat alle woningen, maar werkelijk alle woningen waarbij in de bestemmingsvoorschriften wordt afgeweken van het aantal bouwlagen, vallen onder de regeling met betrekking tot het wonen in eigen streek.

Met andere woorden: in een bestaand appartementsgebouw van twee bouwlagen waarop een derde wordt gezet omdat men die voorschriften wijzigt, vallen alle appartementen onder de noemer ‘wonen in eigen streek’. Ik wil dat hier duidelijk rechtzetten zodat er geen verwarring over is.

Als het parlement dit voorstel goedkeurt, vertrekt er morgen een richtlijn naar de notarissen en de beoordelingscommissies met onder andere die informatie en ook alle andere mogelijke verduidelijkingen waar verschillende parlementsleden om hebben verzocht. Zo hebben we in de mate van het mogelijke niet enkel een juridisch correct document, maar zal ook de vertaling ervan in de praktijk zijn wat iedereen hier uiteindelijk heeft bedoeld. Ik zal daarover, zoals u hebt gevraagd, waken.

De heer Christian Van Eyken: Minister, er is in de commissie al over gesproken om een brief te sturen naar de notarissen. Maar waarom scheppen we die duidelijkheid niet in het decreet zelf? Dan is er geen enkele betwisting mogelijk.

De heer Lukas Van Der Taelen: Ik ben geweldig geïntrigeerd door die verticale uitbreidingsgebieden. Sta mij toe om, uit intellectuele nieuwsgierigheid, een kleine academische vraag te stellen. Gesteld dat de wil er zou zijn om dat Grond- en Pandendecreet in de Rand rond Brussel toepasbaar te maken, dan zou men gewoon de hele bouwbeperking tot twee lagen kunnen opheffen. Ik dacht, net zoals de heer Van Rompuy, dat als men die bouwbeperking zou opheffen en er een derde en vierde verdieping op zou zetten, dat dan enkel voor de derde en vierde verdieping het decreet toepasbaar zou zijn. De minister zegt nu net dat als men dat zou doen, alle appartementen onder het decreet zouden vallen. Dat zou een perverse bijwerking kunnen hebben. Zou dat geen aanzet kunnen zijn voor de lokale besturen om weer, met de goede bedoeling om het Vlaamse karakter van de Rand bewaren,

over te gaan tot de bouwbeperking, om op die manier het Grond- en Pandendecreet op alle appartementen toepasbaar te laten zijn? Dat is een verschrikkelijke doos van Pandora, die ik liever niet zou opendoen.

Minister Freya Van den Bossche: Ik vind het helemaal niet pervers als de lokale besturen ervoor kunnen zorgen dat er meer woningen aan een betaalbare prijs zouden kunnen worden verkocht aan mensen uit die streek. U weet dat het welslagen van dit hele decreet staat of valt met de hoeveelheid woningen en gronden die betaalbaar op de markt worden gebracht. In deze gaan we inderdaad mogelijk, als de lokale besturen ervoor kiezen om die bestemmingswijzigingen door te voeren, naar een grotere impact. Dat is ook de bedoeling geweest van dit decreet: ervoor te zorgen dat het wonen in eigen streek betaalbaar zou blijven.

Ik wil ook mevrouw De Waele adviseren: ik denk dat het belangrijk is dat u even de evolutie van de voorbije jaren nagaat van de vastgoedprijzen in de gemeenten die u noemt. Gemeenten als Destelbergen en Waasmunster kennen bijzonder hoge prijzen, zowel van woningen als van gronden. Dit is een sociale aangelegenheid, veel meer dan wat dan ook.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Van Der Taelen, bij de afbakening van het gebied rond het hoofdstedelijk gebied Brussel is de discussie heel eenvoudig: ofwel snijd je open ruimte aan, ofwel laat je hogere bouwlagen toe. In de discussies die hebben plaatsgevonden met de betrokken gemeentebesturen, koos men voor hoogbouw in plaats van het aansnijden van groene gebieden. Daarom heeft men uiteindelijk geopteerd voor deze formulering in het Grond- en Pandendecreet.

De heer Eric Van Rompuy: Ik sluit mij aan bij de heer Van Mechelen. Wat is het probleem? Op dit ogenblik is de afbakening van het Vlaams strategisch gebied rond Brussel nog niet gebeurd. Dat proces is al een hele tijd bezig. Er moet een keuze worden gemaakt. Ofwel zal men in de gemeenten rond Brussel nieuwe woongebieden aansnijden, en die zijn zeer beperkt want men heeft daar ook de problematiek van de open ruimte en de hele discussie over de groene gordel, ofwel is er de optie om meer naar inbreiding te gaan.

De afbakening van het Vlaams Stedelijk Gebied moet echter nog tot een eindpunt worden gebracht. De gemeenten moeten echter zelf het initiatief nemen. Een woonuitbreidingsgebied kan enkel op basis van een woonbehoeftestudie worden aangesneden. De gemeenten moeten een inventaris aanleggen van de gebouwen met twee woonlagen die ze eventueel zouden willen verhogen. Daar is toen al een discussie over ontstaan. Kan een appartementsgebouw met twee bouwlagen in een straat zomaar worden verhoogd? Dat kan niet. Er moet een globale visie op de dorpskern zijn.

De vraag is of het decreet betreffende het wonen in eigen streek hierop van toepassing is. Indien ik het goed heb begrepen, zou dit voor een verhoging van de bestaande bouwlagen voor het geheel van het appartementsblok gelden. Volgens de minister is dit op heel het gebouw van toepassing. Ik geef toe dat ik het vorige keer anders heb geïnterpreteerd. Het is belangrijk dat in het verslag van de plenaire vergadering verschijnt dat we dit op deze manier moeten interpreteren.

De gemeenten moeten het initiatief nemen. De bestaande gewestplannen met twee bouwlagen zijn destijds ingevoerd om de verstedelijking en gedeeltelijk ook de verfransing tegen te gaan. In veel gemeenten, zoals Dilbeek, Zaventem en Vilvoorde, staan bijzonder weinig appartementsblokken met meer dan twee woonlagen. Een bijzonder plan van aanleg maakte het mogelijk hiervan af te wijken. Dat is hier en daar ook gebeurd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 542/3)

– *De artikelen 1 tot en met 19 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 19/1. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 542/4)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *Artikel 20 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 21. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 542/4)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven

– 573 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VERZOEKSCHRIFT over het voorstel van decreet van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven

– 31 (2009-2010)

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heer Caluwé, mevrouw De Wit, de heren Roegiers en de Kort, mevrouw Jans, de heer Martens en mevrouw Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven en het verzoekschrift over het voorstel van decreet.

In het verzoekschrift wordt het Vlaams Parlement verzocht rekening te houden met een aantal elementen bij het opstellen van het decreet.

De algemene bespreking is geopend.

De heer van Rouveroi, verslaggever, heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Voorzitter, ik heb de eer en het genoegen verslag uit te brengen over de bespreking van het voorstel van decreet houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

De heer Caluwé heeft het voorstel van decreet toegelicht. Een aantal gemeenten hebben de inning van parkeerheffingen in concessie gegeven. Om een vlotte inning mogelijk te maken, hebben ze die bedrijven toegang tot de gegevens van de Directie Voertuigen verleend. In rechterlijke uitspraken is hierover echter anders geoordeeld. Aangezien er geen wettelijke basis was, is die toegang verboden. Door middel van de programmawet van 22 december 2008 heeft de federale overheid dan getracht die wettelijke basis te creëren. Dat was buiten

het Grondwettelijk Hof gerekend. Volgens het Grondwettelijk Hof waren die bepalingen in de programmawet onterecht door de federale overheid tot stand gebracht. De federale overheid is hiervoor immers niet bevoegd.

Met dit voorstel van decreet, voorzitter, collega's, willen de indieners dus snel een decretale basis scheppen. Hoe doen ze dat? Ze doen dat door middel van de toevoeging van een aantal bepalingen in het decreet van 16 mei 2008 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en de kosten van verkeertekens. Namens de Open Vld deelde ik aan de indieners mee het voorstel te zullen steunen, en dat zal zo dadelijk ook blijken. Dat deed en doet niets af aan het feit dat ik namens de Open Vld-fractie een aantal bedenkingen heb geformuleerd. Het voorstel is een eerste weliswaar verantwoorde stap in de richting van een algehele regeling van de problemen die er bestaan met betrekking tot de vaststelling van parkeerovertredingen en de invordering van parkeergelden. Maar ten eerste is er nog altijd een probleem met de bewijslast. Er zijn nog steeds rechters die twijfelen aan de bewijskracht van de vaststellingen die zijn gedaan door parkeerwachters van private firma's.

Verder is er nog altijd het probleem van het onderscheid tussen retributies en belastingen. Steden en gemeenten moeten de tarieven van de retributie nog altijd verantwoorden door middel van het aantonen van de kost die het aanbieden van deze dienst heeft meegebracht. Er zijn nog altijd rechters die daarover dus vallen en zeggen dat steden en gemeenten onvoldoende aantonen dat ze de kost van die dienstverlening ook hebben geleverd of de details van de kost van die dienstverlening onvoldoende hebben aangetoond en menen dat de retributie niet verschuldigd is. Ik heb ook verwezen naar het negatieve advies van de privacycommissie van 26 november 2008, voorzitter. Wees gerust, dat zal ons later nog zorgen baren.

Verder haalde ik een recent vonnis aan waar op basis van bewijskracht de inningsvordering ongegrond werd verklaard. Ten slotte hield ik nog kort een principieel pleidooi over het precaire karakter van het leveren van persoonsgebonden gegevens aan private organismen. De heer Kennes wees er ook op dat er gemeenten zijn die parkeerretributies invoeren om een beleid te voeren, een beetje los van de kost die het met zich meebrengt. Die retributies dienen niet om geld te verdienen, maar om bijvoorbeeld vrije parkeerplaatsen te creëren voor het cliënteel van lokale winkeliers. De heer de Kort pleitte er op zijn beurt voor om ons te beperken tot de decretale regeling van de bestaande toestand. Verder gaan zou kunnen leiden tot tijdrovende, ingewikkelde juridische disputen, terwijl er intussen niets zou zijn geregeld. De heer Caluwé en mevrouw Brouwers traden hem daarin bij.

De minister rondde de bespreking af en voegde eraan toe dat het belangrijk is dat het probleem binnen de kortste keren wordt opgelost, niet binnen enkele weken, maar binnen enkele dagen. Zo is ook geschied. De continuïteit moet worden gegarandeerd. De efficiëntste weg is een voorstel van decreet goedkeuren dat exact dezelfde bewoordingen gebruikt als de vernietigde federale regelgeving. Ze stelde tot slot dat het voor andere bijsturingen beter is om daarvoor rustig de tijd te nemen en het debat te heropenen na grondige evaluatie. Voorzitter, tot daar het verslag van de commissie.

Als u me toestaat, zou ik nu graag het standpunt van Open Vld verwoorden.

De voorzitter: Dat is geen probleem.

De heer Sas van Rouveroi: Open Vld zal het voorstel van decreet mee goedkeuren omdat we het eens zijn over die hoogdringendheid. Het arrest van het Grondwettelijk Hof heeft de rechtsgrond om de gegevens bij de DIV op te vragen door private concessiehouders uit de rechtsorde gehaald. Dat betekent inderdaad dat er een vacuüm ontstaat dat aanleiding kan en zal geven tot processen en de bijhorende rechtsonzekerheid. En daar is niemand mee gebaat, noch de overtreder, noch de steden en gemeenten.

Maar met dit decreet zijn we zeker en vast niet af van de juridische miserie. Zoals ik al stelde in de commissie, blijven er nog tal van problemen te regelen. Ik ga op een enkel probleempje

iets dieper in, maar ik herhaal nog even dat men de bewijskracht van de vaststellingen toch moet meenemen, de rechtvaardiging van het bedrag van de retributie – het onderscheid tussen retributie en belasting – en niet het minst de spanning die er nog altijd bestaat met de privacywetgeving. Ik verwijs daarvoor naar de adviezen die daarover al bestaan.

Er moet ook een deugdelijk antwoord komen op de zogenaamde toetsing aan artikel 22 van de Grondwet en aan artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Daarbij gaat het onder meer over de vraag of de machtiging om aan concessiehouders toegang te verschaffen tot het DIV wel degelijk noodzakelijk is. Het gaat ook over de vraag of dit beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte, en of die machtigingen voldoende precies zijn omschreven en de wetgeving voldoende rekening houdt met onder andere het finaliteitsbeginsel. Het lijken nogal rechtstheoretische vragen, maar u zult in de komende weken en maanden merken dat dit ogenblikkelijk zal worden omgezet in klachten en procedures tegen dit decreet.

Collega's, deze elementen worden ons ook aangereikt via het verzoekschrift. Ik weet niet of ik dit verzoek tot u moet richten, voorzitter, maar ik stel voor dat we het verzoekschrift voor behandeling en onderzoek terugsturen naar de commissie Mobiliteit en Openbare Werken. *(Instemming van de voorzitter)*

Prima, dat is dan geregeld. In de commissie zullen we die elementen dan ofwel moeten weerleggen – als dan kan, graag, en ik ben beschikbaar – ofwel omzetten in de wijziging van het huidige decreet. Ook in dat laatste geval ben ik graag beschikbaar om daaraan mee te werken. Laten we het alleszins met bijzonder veel zorg doen. Want, mijnheer Caluwé, de indieners van het verzoekschrift zijn niet de eerste de beste. Dat zijn ook degenen die gezorgd hebben voor het arrest van het Grondwettelijk Hof. Laten we dus toch maar heel zorgzaam en zorgvuldig zijn.

Dat gezegd zijnde, denk ik ook dat de minister een beetje te optimistisch was toen ze zei dat we de rust zullen hebben om in een latere fase te evalueren en bij te sturen. Ik denk dat die rust ons niet gegund zal zijn. Volgens mij zullen we er nauwelijks de vakantieperiode overheen kunnen laten gaan, om dan heel kort, bij de start van het nieuwe parlementaire jaar, de koppen bij elkaar te steken en desgevallend te zorgen voor een bijsturing, dan wel een weerlegging van al die juridische argumenten.

Nog één laatste bedenking, voorzitter, collega's. Namens Open Vld wil ik nog eens duidelijk stellen dat wij de vraag van sommige steden om de concessiehouders, de private partijen, ook toegang te verschaffen tot andere gegevens dan alleen maar de identiteit, bijvoorbeeld tot de karakteristieken, de milieukeurmerken of milieuprestaties van een auto, absoluut onaanvaardbaar vinden. Dit voorstel van decreet regelt de koppeling tussen de nummerplaat en de identiteit van de houder. Tot daar, en niet verder. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil vooreerst de heer van Rouveroi bedanken voor zijn uitstekende verslag, waar eigenlijk alles in opgenomen is dat we daarover zouden kunnen vertellen. Ik zal het dan ook kort houden.

Ik wil alleen zeggen dat dit voorstel van decreet snel een leemte wil vullen. Het Grondwettelijk Hof heeft ons hiervoor bevoegd verklaard. Laat ons blij zijn: zonder dat we er moesten over onderhandelen, hebben we een bijkomende bevoegdheid. Dat was ook wel zo gezegd door de Vlaamse Regering. Op het moment dat de federale regering het ontwerp indiende, heeft de Vlaamse Regering het advies gegeven dat dit eigenlijk een Vlaamse bevoegdheid was. Finaal heeft het Grondwettelijk Hof dat nu ook zo uitgesproken.

Zo ontstond er een leemte. We hebben die snel gevuld door de bestaande, verbroken wettekst uit de programmawet over te nemen in dit voorstel van decreet. Maar dat betekent inderdaad niet dat met betrekking tot de globale parkeerproblematiek niet nog tal van vragen kunnen

worden gesteld. Die moeten we dan in alle rust bekijken. Dat betekent evenwel niet dat er rust zal optreden, daarin heeft de heer van Rouveroj groot gelijk. Goethe zei: “Über allen Gipfeln ist Ruh’”, maar achter elke heuvel daagt altijd weer een nieuwe heuvel op. We zullen dat zo snel mogelijk bekijken in de commissie.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Voorzitter, collega's, dit voorstel van decreet is ingegeven door paniek, paniek bij een aantal gemeentebesturen die de handhaving van hun parkeerbeleid in handen hebben gegeven van een privéfirma, en die zonder dit voorstel van decreet een bron van inkomsten aan hun neus voorbij dreigen te zien gaan.

De opbrengsten zitten immers niet zozeer in het geld dat de mensen in hun parkeermeter steken maar vooral in de boetes voor wie geen of te laat geld in de parkeermeter stopt. Iedereen kent ze ondertussen wel, de werknemers van de privéfirma's die met het fototoestel in de aanslag op de loer liggen om iedereen die ook maar een fractie te laat is met betalen, een boete te geven van doorgaans 25 euro.

Deze mensen zijn gemotiveerd, uiteraard want hun job hangt ervan af, en hun werkgever – de privéfirma – is ook gemotiveerd want elke boete brengt de firma goed geld op. Er is blijkbaar geen grotere menselijke drijfveer dan plat winstbejag. Winstbejag kan en mag echter nooit de motivatie zijn van eender welk handhavingsbeleid van de overheid. De burger voelt dat aan als onrechtvaardig, temeer daar de overdreven repressie inzake het parkeren in schril contrast staat met de laksheid van de overheid wanneer het gaat over criminaliteit.

De grote vraagtekens die wij bij dit voorstel van decreet hebben, zijn de volgende. Is het wenselijk, verstandig en vooral toelaatbaar dat een privéfirma in de plaats treedt van de overheid om boetes uit te schrijven? Wij vinden van niet. De indieners moeten niet afkomen met het argument dat dit geen boetes zijn maar een retributie of een belasting. Iedereen weet dat dit wél boetes zijn, een straf omdat men niet of niet op tijd geld in de parkeermeter of parkeerautomaat heeft gestoken. Het is niet omdat men de naam retributie gebruikt dat een boete geen boete is. We moeten daar niet flauw over doen: dit is geen retributie maar een boete.

Is het wenselijk, verstandig en vooral toelaatbaar dat een privéfirma toegang heeft tot een databank van de overheid om privégegevens van personen te raadplegen? Dit lijkt ons absoluut in tegenspraak met de wet op de privacy. Wat gebeurt er trouwens met deze gegevens? Wie controleert deze firma's? Aan welke kwalificaties moeten de werknemers van deze firma's trouwens voldoen? Wat is hun opleiding enzovoort?

Tussen haakjes, mijnheer Van Rouveroj, ik geef u daar gelijk in, hebben we nog geluk gehad dat de VVSG niet gevolgd werd in haar vraag om een amendement dat het mogelijk moest maken de milieugegevens van de geparkeerde auto te controleren, zodat men milieuvriendelijke auto's goedkoper zou kunnen laten parkeren. Als ik zoiets hoor, rijzen mijn haren ten berge. Er is geen milieuvriendelijkere auto dan een auto die geparkeerd staat. *(Gelach. Applaus)*

Het enige objectieve verschil tussen geparkeerde auto's is het volume, de lengte en de kleur.

Er zijn verder grote problemen met de rechtsgeldigheid van de bewijslast van de vaststellingen door de parkeerwachters van deze private firma's. Deze personen zijn nauwelijks opgeleid, niet beëdigd en zijn bovendien werknemers van commerciële bedrijven waarvan het zakencijfer mede bepaald wordt door het aantal uitgeschreven parkeerboetes. Er zijn verschillende uitspraken van rechtbanken die de geldigheid van deze bewijslast sterk in twijfel trekken.

Collega's, ik kom tot het verzoekschrift over deze materie. Ik hoop dat u dit interessante werkstuk allemaal gelezen hebt. Ik wil er u graag een stukje uit voorlezen: “Wij zijn bewust dat de reglementen betreffende het betalend parkeren dienen gerespecteerd te worden maar

we zijn er evenzeer van bewust dat de principes van de rechtstaat hiervoor niet mogen ondermijnd worden. Wij verzoeken dan ook het Vlaams Parlement de belangen en de gelijke rechten van burgers te behartigen liever dan die van beursgenoteerde bedrijven. Het kan niet dat de wetten moeten aangepast worden aan de financiële belangen van multinationals. In een rechtstaat verwacht men toch het tegenovergestelde.”

Collega's, wij staan achter dit verzoekschrift. Artikel 2 van dit voorstel van decreet, meer bepaald het invoegen van het artikel 10/2 over het verlenen van concessies aan privéfirma's, is ons echt een brug te ver, en daarom zullen wij dit voorstel van decreet afkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Wit heeft het woord.

Mevrouw Sophie De Wit: Voorzitter, heel kort en waarschijnlijk voor de laatste keer vanop deze banken. Vooreerst mijn dank aan de verslaggever en ten tweede ook mijn dank aan het Grondwettelijk Hof omdat het toch nog eens heeft aangetoond dat er wel degelijk een noodzaak is aan homogene bevoegdheidspakketten, dat is nog maar eens bewezen. Alleszins was het belangrijk dat er een snelle oplossing kwam. Er was een rechtsonzekerheid, want door die vernietiging was er een lacune.

Dat is geen paniecreactie, dat wil ik toch even kort stellen. Heel wat gemeenten gebruiken die parkeerbedrijven niet, daar loopt het anders, maar door de perceptie en door de berichtgeving zijn er heel veel mensen die dachten dat het nu anders was en daardoor ontstaat er rechtsonzekerheid en ongelijkheid, en daar moet iets aan worden gedaan. Ook al is het misschien niet de juiste of de volledig juiste oplossing, misschien is er nog werk aan, dat kan. Het zal inderdaad interessant zijn om dit in de commissie verder uit te werken. Het is jammer, nu komt daar eindelijk eens iets juridisch in de commissie en zal ik er niet bij zijn, maar ik denk dat het nuttig is dat daar verder over wordt gedebatteerd.

Wat het verzoekschrift betreft, het is inderdaad een interessant en mooi werkstuk, maar ik weet ook hoe men iets juridisch plausibel kan laten klinken, ik weet hoe dat gaat. Ik wil dat maar meegeven, voor als u daar later over debatteert dat het Grondwettelijk Hof die argumenten niet in aanmerking heeft genomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 573/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wat het verzoekschrift betreft, stel ik voor dat we het verwijzen naar de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken. Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans en Veerle Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging – 352 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, dames en heren, op 17 juni behandelde de commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het voorstel van resolutie van de heren De Meyer, Decaluwe, Martens en Hendrickx en de dames Hostekint, Homans en Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging.

De heer De Meyer gaf een toelichting bij zijn voorstel van resolutie, want, stelt hij, wie in zijn eigen gemeente, familie of kennissenkring wordt geconfronteerd met een sterfgeval door koolstofmonoxidevergiftiging, zal zich afvragen hoe in godsnaam zoiets in deze tijd nog altijd mogelijk is.

Elk jaar opnieuw vallen er in de wintermaanden tientallen slachtoffers door koolstofmonoxidevergiftiging. Jarenlange inspanningen om de mensen door middel van preventiecampagnes attent te maken op dit gevaar, hebben nog niet kunnen verhinderen dat er slachtoffers blijven vallen: tot 600 ongevallen per jaar waarvan veertig tot vijftig met dodelijke afloop. Dan stellen we de vraag wat we kunnen doen als overheid.

De heer De Meyer gaf een toelichting inzake de maatregelen die al worden getroffen door de Vlaamse overheid. Ook werd verwezen naar de maatregelen die door hogere overheden werden genomen, naar de preventiecampagnes ‘Houdt de stille moordenaar buiten’. Ook werd verwezen naar de acties die worden ondernomen door steden, gemeenten, provincies, energieleveranciers enzovoort.

Als dit voorstel van resolutie wordt goedgekeurd, betekent dit dat we vanuit het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering vragen om, ten eerste, in samenwerking met de federale, de provinciale en de Vlaamse overheden jaarlijks een informatie- en sensibiliseringscampagne op te zetten die wijst op de gevaren. Ten tweede vragen we dat het Agentschap Wonen Vlaanderen maximaal inzet om risico's op koolstofmonoxidevergiftiging te detecteren. Ten derde vragen we dat een belangrijke rol voor de gemeenten wordt gereserveerd in het preventiebeleid, aangezien deze lokale overheden het dichtst bij de burger staan, en dus het best geplaatst zijn om niet alleen vooronderzoeken te doen, maar ook potentiële problemen te detecteren. Ten slotte vragen we dan ook om de mogelijkheden om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor het uitvoeren van de werkzaamheden die het risico op koolstofmonoxidevergiftiging voorkomen, meer bekend te maken.

Bij de stemming heeft de commissie dit voorstel van resolutie eenparig met 14 stemmen aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik wil alle collega's van meerderheid en oppositie die unaniem in de commissie dit voorstel hebben goedgekeurd, daarvoor bedanken. Uiteraard gaat mijn dank ook naar de verslaggever voor zijn schriftelijk en mondeling verslag.

Elk ongeval dat zich in 2010 nog voordoet ten gevolge van CO-vergiftiging is er één te veel, te meer daar het perfect kan worden voorkomen. Wij vragen met dit voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering om in samenwerking met de federale, de provinciale en alle Vlaamse overheden, in het bijzonder het agentschap Wonen-Vlaanderen, en de gemeenten maximaal in te zetten op informatie, sensibilisering, het detecteren van risico's en preventie om nieuwe drama's van CO-vergiftiging zo veel mogelijk te voorkomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Michèle Hostekint, Griet Smaers en Lies Jans betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders – 390 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde het voorstel van resolutie van de dames Michèle Hostekint, Griet Smaers en Lies Jans betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders.

Het werd toegelicht door de indieners, de dames Smaers en Hostekint. Ze stelden dat een aantal specifieke doelgroepen van huurders zoals oorlogsinvaliden, personen met een handicap en ook huurders met minstens twee kinderen ten laste, in aanmerking kunnen komen voor een vermindering op de onroerende voorheffing. Om voor die vermindering van onroerende voorheffing in aanmerking te komen, moet de huurder een eenmalige aangifte doen bij de Vlaamse Belastingdienst. Daarna wordt de vermindering automatisch toegekend op het aanslagbiljet onroerende voorheffing dat aan de eigenaar-verhuurder wordt toegestuurd. De eigenaar-verhuurder is nu de rechtstreekse begunstigde en moet vervolgens de vermindering in rekening brengen in de huur van de huurder, die uiteindelijk de belastingvermindering geniet. Deze problematiek is al regelmatig aan bod gekomen in de commissie in vragen om uitleg.

Bij de bespreking kwamen de diverse fracties aan bod. Ook onze voorzitter van het Vlaams Parlement gaf opmerkingen. De heer Jan Peumans stelde vast dat bij communicatiecampagnes de doelgroepen niet worden bereikt. De heer Eric Van Rompuy merkte op dat sinds de invoering van de vermindering van onroerende voorheffing in 1999 slechts iets minder dan 26.000 van de volgens de becijferingen van de Vlaamse Ombudsdienst 575.000 potentiële gezinnen in 2008 effectief een aanvraag hebben gedaan. Hij beaamde dat er wat aan de doeltreffendheid van de communicatie schort.

Mevrouw Michèle Hostekint merkte op dat gevraagd wordt om de procedure te herbekijken om de huurder automatisch de vermindering te laten krijgen, zodat een dergelijke communicatiecampagne overbodig wordt. Er moet worden verholpen aan de absurditeit van de huidige procedure.

De heer Dirk Van Mechelen wees erop dat de databanken opgebouwd zijn op basis van gegevens over de eigenaars. De vraag is hoe een databank op te bouwen met betrekking tot gegevens over de huurders. Op een bepaald moment is er dan ook aan gedacht om in samenwerking met de federale overheid een wettelijke verplichting in te bouwen voor de eigenaar-verhuurder om de vermindering van de onroerende voorheffing in rekening te brengen in de huur van de huurder. Hij wees nog op de uitstekende samenwerking tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Vlaamse Infolijn.

Het voorstel van resolutie betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders is unaniem aangenomen met 12 stemmen.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Ik zal namens de collega-indieners, naast het uitstekende verslag, kort verwijzen naar punten die ook al in de commissie zijn aangebracht. De eerste aanleiding voor de resolutie waren diverse vragen die in de loop van de voorbije maanden en jaren werden gesteld over de moeilijke, omslachtige procedure tot toekenning van de vermindering van onroerende voorheffing aan sommige categorieën van huurders.

We hebben vastgesteld dat de vermindering wettelijk bestaat en is toegekend, maar dat ze in de praktijk moeilijk tot bij de huurders geraakt. Deze resolutie moet het mogelijk maken om te onderzoeken of er een automatische, effectieve toekenning is van de vermindering die nu wordt verrekend via het aanslagbiljet van de eigenaar-verhuurder, maar eigenlijk rechtstreeks aan de begunstigde huurder zou moeten toekomen.

Naast de vragen die in de commissie zijn ingediend, wil ik nog verwijzen naar het verslag van de Vlaamse Ombudsdienst dat ook naar deze problematiek verwees en voorstelde er snel werk van te maken.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Het is spijtig dat Michèle Hostekint, de hoofdindiener van dit voorstel van resolutie, er vandaag niet bij kan zijn omdat ze hoogzwanger is.

Dit voorstel van resolutie past in een algemene trend. Wij zijn zelf ook vragende partij. De trend bestaat erin sociale rechten en tegemoetkomingen zoveel mogelijk automatisch toe te kennen. We hebben dat al gedaan voor sociale tarieven in de energiesector. De federale overheid maakt er ook werk van. Er zijn hier en daar nog leemtes, onder meer bij het toekennen van sociale aardgastarieven bij sociale huurders in sociale huisvestingsmaatschappijen.

Het zou goed zijn mocht onze Vlaamse Regering de problematiek van automatische toekenning van sociale rechten bestuderen zodat ook de verlaagde onroerende voorheffing kan worden toegepast.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Frank Creyelman en Filip Dewinter en de dames Marijke Dillen en Katleen Martens betreffende de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van het bezoek van koning Albert II aan de Democratische Republiek Congo (DRC) ter gelegenheid van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid – 601 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Van Overmeire bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Van Overmeire, Verougstraete, Creyelman, Dewinter en de dames Dillen en Martens betreffende de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van het bezoek van Koning Albert II aan de Democratische Republiek Congo (DRC) ter gelegenheid van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, collega's, de spoedbehandeling ligt voor de hand. Het voorstel van resolutie slaat op het bezoek van Albert II van Saksen-Coburg aan de Democratische Republiek Congo. Als we dat voorstel van resolutie naar de commissie verwijzen, is het bezoek achter de rug en het voorstel van resolutie zonder voorwerp. Het is dus een sterk argument om dit voorstel van resolutie nu te behandelen.

Als we zien hoe het bezoek zich ontwikkelt, wordt dit dossier alleen maar sterker. We hebben gisteren Albert II van Saksen-Coburg in het fijne gezelschap van de heer Mugabe en de heer Georges Forrest gezien. Vandaag zat hij op een tribune te kijken naar een militaire parade

waar spiksplinternieuwe, peperdure T72-tanks, aangekocht door het Congolese regime, werden getoond. Dat is toch een bewijs dat het Kabilaregime er merkwaardige prioriteiten op nahoudt.

Ik denk, voorzitter, dat alle elementen in het voorstel van resolutie zijn vervat. Alles is duidelijk. Men stemt ja of men stemt neen. We moeten er niet lang over debatteren. Het Vlaams Parlement kan vandaag een duidelijk signaal geven aan Congo en het paleis in Laken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: We weten al weken dat de viering van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid plaatsgrijpt en dat de koning eraan zou deelnemen. Ik betreurt dat het Vlaams Belang pas nu een voorstel van resolutie indient. Men had dat gerust weken geleden kunnen doen. Ik vind het alleen al daarom geen reden om het nu te behandelen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil daar even op repliceren. Ik herinner me enkele weken geleden een voorstel van resolutie over een olielek aan het andere eind van de wereld. Dat olielek was er toen al weken en is er nu nog altijd. Het is toen onmiddellijk naar de commissie verwezen.

U begrijpt dat de hoogdringendheid hier zeker aanwezig is om dat signaal te kunnen uitsenden. Ik blijf bij mijn voorstel om dat voorstel van resolutie nu te behandelen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

We stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heren Van Overmeire, Verougstraete, Creyelman, Dewinter en de dames Dillen en Martens betreffende de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van het bezoek van Koning Albert II aan de Democratische Republiek Congo (DRC) ter gelegenheid van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid naar de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking verwezen.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
39 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
41 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Lies Jans.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Hostekint.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Vera Jans.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Poleyn.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, collega's, de meeste collega's hebben de kans gekregen om vandaag het debat over de begrotingscontrole te volgen. Het debat ging over de onderbenutting van 456 miljoen euro, en in het bijzonder ook over de onderbenuttingsbuffer van 190 miljoen euro. In de commissie hebben we aan de minister van Financiën en Begroting een lijst gevraagd van de allocaties waarop die buffer van toepassing is. Toen is ons meegedeeld dat die lijst slechts na technisch nazicht door de Vlaamse Regering is goedgekeurd. Wij hebben dan vier weken vruchteloos gewacht. Ook vandaag hebben we in het debat nogmaals naar die lijst gevraagd, zowel bij de minister van Financiën en Begroting als bij de minister-president.

Mijnheer de fractieleider van CD&V, ik vind de stemming van begrotingsdocumenten nog altijd de belangrijkste opdracht van dit Vlaams Parlement. De dag dat we dit niet langer belangrijk vinden, kunnen we best iets anders gaan ondernemen. Namens mijn fractie – en wellicht kan ik namens meerdere fracties spreken – wil ik stellen dat wij een existentieel probleem hebben met het feit dat de Vlaamse Regering die lijst van 190 miljoen euro geblokkeerde kredieten niet wil vrijgeven voor de stemming van de begroting. Wij zullen daarom niet deelnemen aan de stemming. En wij wensen de leden van de meerderheid die deze blanco cheque geven, veel succes.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Ik sluit me aan bij de heer Van Mechelen. We hebben niet eenmaal, niet meerdere malen, maar ontelbare malen, heel vriendelijk, beleefd en met aandrang, maar vruchteloos verzocht die lijst te bemachtigen. We hadden misschien naïef gehoopt dat die er laat op de avond toch nog zou komen. Ondanks die hoop zijn we nog steeds aan het wachten. Ik denk dat die er voor middernacht niet meer zal komen. We zullen aan deze stemming niet

deelnemen, want we vinden dat het niet kan dat we een oordeel moeten vellen en een uitspraak moeten doen over deze uitgavenbegroting, als we niet over alle nodige documenten mogen beschikken.

Minister, het is duidelijk dat er een manifeste onwil is, dat u die documenten niet wilt ter beschikking stellen. Misschien zal die reden later nog naar boven komen. We zullen dan wel zien waarom u pertinent blijft weigeren die documenten ter beschikking te stellen. *(Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en LDD)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: De onderbenuttingsbuffer zijn eigenlijk potentiële besparingen. Als we daar in eer en geweten over moeten stemmen, dan moeten we die kennen. Er is meermaals op beleefde wijze gevraagd aan de minister om ons daar verder inzicht in te verschaffen. Minister, u weigert dat. Dit kan op twee zaken wijzen. Ofwel is de 190 miljoen euro zomaar een bedrag dat u uit de lucht plukt om uw rekeningen te doen kloppen, maar zit er verder niets aan potentiële informatie achter. Het zou bijzonder straf zijn als uw kabinet en medewerkers op die manier werken. Dat laat ik dus nog even buiten beschouwing.

Ofwel zijn die cijfers er wel, en daar gaan we van uit. We kennen ondertussen al twee cijfers, die van Cultuur en Openbare Werken. Zijn er dan andere redenen waarom die cijfers niet worden vrijgegeven? Wat die redenen ook mogen zijn, ze zijn niet zo relevant, want ik denk dat we ons parlementair controlerecht moeten uitoefenen. De regering is verplicht om die informatie met ons te delen. Ze doet dat manifest niet. Ik vind dat onbegrijpelijk. Daarom zullen we niet aan de stemming deelnemen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, deze morgen heb ik u gezegd dat u zich deze dag later zult herinneren als een begrotingsbespreking die draaide rond de onderbenuttingsbuffer. Straks zal dit des te meer zo zijn. Ik heb ook aangegeven dat het blokkeren van kredieten, de opzet van de onderbenuttingsbuffer, eigenlijk een gecamoufleerde besparing is. We hebben recht op die informatie. We moeten weten welke besparingen dat zijn. We krijgen die informatie niet. Verder kan ik me helemaal vinden in de redenering van de heer Van Mechelen. Mijn fractie zal ook de zaal verlaten. *(Applaus bij Open Vld, LDD en Groen!)*

De voorzitter: Dames en heren, Minister Muyters is nog aanwezig. Ik wil hem vragen of hij daar alsnog wil op antwoorden.

Minister Philippe Muyters: De minister-president heeft heel duidelijk gesteld dat de afspraak binnen de regering is dat deze cijfers in de commissies kunnen worden opgevraagd.

– *Het Vlaams Belang, Open Vld, LDD en Groen! verlaten de zaal*

De voorzitter: Aan de orde is de stemming over amendement 34 van de heren Wienen, Deckmyn en Arckens op de tabel bij artikel 2.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 – 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn
– 417 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

- 63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 58 leden hebben ja geantwoord;
- 5 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 60 leden hebben ja geantwoord;
- 5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en het Sultanaat Oman, anderzijds, inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen, ondertekend in Masqat op 16 december 2008
– 510 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

- 63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 62 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Staat Qatar inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Doha op 6 november 2007

– 511 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX

– 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen.

Aan de orde is de stemming over amendement 42 van mevrouw Meuleman tot vervanging van artikel VIII.14.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 60 leden hebben neen geantwoord;
- 5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel VIII.14.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 60 leden hebben ja geantwoord;
- 5 leden hebben zich onthouden.

Artikel VIII.14 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
59 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking

– 547 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 12

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Martens en Ludwig Caluwé, mevrouw Liesbeth Homans, de heren Patrick Janssens en Dirk de Kort en mevrouw Sophie De Wit houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman

– 477 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Michèle Hostekint en Liesbeth Homans, de heren Dirk de Kort, Bart Martens, Eric Van Rompuy en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid – 542 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van mevrouw Van Volcem en de heer Van Mechelen tot invoeging van een artikel 19/1.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

61 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 3 van mevrouw Van Volcem en de heer Van Mechelen op artikel 21.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 21.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Artikel 21 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
62 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sophie De Wit, de heren Jan Roegiers en Dirk de Kort, mevrouw Lies Jans, de heer Bart Martens en mevrouw Griet Smaers houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven

– 573 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 18

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
62 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans en Veerle Heeren betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging

– 352 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 19

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Michèle Hostekint, Griet Smaers en Lies Jans betreffende een wijziging van de procedure tot automatische toekenning van vermindering van onroerende voorheffing aan huurders

– 390 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 20

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 7 juli 2010 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 8 juli 2010 om 10 uur en 14 uur.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om de actuele vragen niet te houden bij het begin van de laatste middagvergadering, maar op woensdag 7 juli 2010 vanaf 14 uur, wat een afwijking is van artikel 82, punt 5, a, tweede lid van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 22.26 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Karlos Callens, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borcht: familieverplichtingen;

Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

An Michiels, Marc Vanden Bussche

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van

Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.2:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van

Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De

Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Mieke Vogels

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Mieke Vogels

■

Stemming nr.9:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.10:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.11:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine

Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Jos De Meyer, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.12:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Irina De Knop, Marino Keulen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels

■

Stemming nr.13:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

■

Stemming nr.14:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr.15:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr.16:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens,

Valerie Taldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Mieke Vogels, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr.17:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-TJonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr.18:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-TJonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Mieke Vogels, Veli Yüksel

■

Stemming nr.19:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe,

Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

■

Stemming nr.20:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

■

